

મહોપાધ્યાયશ્રીવિનયવિજયવિરચિતઃ
શ્રી શાન્ત સુધારસઃ

અનિત્ય ભાવના
(શાર્દૂલવિકીડિતં વૃત્તમ્)

નીરન્ધ્રે ભવકાનને પરિગલત્ - પગ્યાશ્રવામ્બોધરે,
નાના-કર્મલતા-વિતાનગહને, મોહાન્ધકારોદ્ધુરે।
બ્રાન્તાનામિહ દેહિનાં હિતકૃતે, કારુણ્ય-પુણ્યાત્મભિ-
સ્તીર્થેશૈઃ પ્રથિતાસ્સુધારસકિરો, રમ્યા ગિરઃ પાન્તુ વઃ ॥૧॥
(દ્રુતવિલમ્બિતં વૃત્તત્રયમ્)

સ્ફુરતિ ચેતસિ ભાવનયા વિના,
ન વિદ્ધુષામપિ શાન્ત-સુધારસઃ ।
ન ચ સુખં કૃશમપ્યમુના વિના,
જગતિ મોહ-વિષાદ-વિષાકુલે ॥૨॥

યદિ ભવભ્રમ-ખેદ-પરાડ્મુખં,
યદિ ચ ચિત્તમનન્તસુખોન્મુખમ્ ।
શૃણુત તત્સુધિયઃ શુભભાવના-
ઉમૃતરસં મમ શાન્તસુધારસમ્ ॥૩॥
સુમનસો મનસિ શ્રુતપાવના,
નિદધતાં દૃવ્યધિકા દશ ભાવનાઃ ।

યદિહ રોહતિ મોહતિરોહિતા-
ઉદ્ભુતગતિર્વિદિતા સમતાલતા ॥૪॥

(રથોદ્ધતાવૃત્તમ્)

આર્તરોદ્રપરિણામપાવક- ,પ્લુષ્ટ-ભાવુક-વિવેક-સૌષ્ઠવે ।
માનસે વિષયલોલુપાત્મનાં, ક્વ પ્રરોહતિતમાં શમાડ્કુરઃ ॥૫॥
(વસન્તતિલકાવૃત્તમ્)

યસ્યાશયં શ્રુતકૃતાતિશયં વિવેક-
પીયૂષ-વર્ષ-રમણીય-તમં શ્રયન્તે ।
સદ્ભાવના-સુરલતા ન હિ તસ્ય દૂરે,
લોકોત્તર-પ્રશમ-સૌખ્ય-ફલ-પ્રસૂતિઃ ॥૬॥

(અનુષ્ટુભ્વૃત્તદ્વયમ્)

અનિત્યત્વા-ઉશરણતે, ભવમેકત્વમન્યતામ્ ।
અશૌચમાશ્રવં ચાત્મન્!, સંવરં પરિભાવય ॥૭॥
કર્મણો નિર્જરાં ધર્મ-સૂક્તતાં લોકપદ્ધતિમ્ ।
બોધિ-દુર્લભતામેતાં, ભાવયન્ મુચ્યસે ભવાત્ ॥૮॥

(પુષ્પિતાગ્રાવૃત્તમ્)

વપુરવપુરિદં વિદ્મભલીલા-
પરિચિતમપ્યતિભડ્ગુરં નરાણામ્ ।
તદતિભિદુર-યૌવનાવિનીતં,
ભવતિ કથં વિદ્ધુષાં મહોદયાય ॥૯॥

(શાર્દૂલવિકીડિતવૃત્તદ્વયમ્)

આયુર્વાયુતરત્તરડ્ગતરલં, લગ્નાપદઃ સમ્પદઃ;
સર્વેઉપીન્દ્રિયગોચરાશ્ચ ચટુલાઃ, સન્ધ્યાભ્રરાગાદિવત્ ।

मित्रस्त्रीस्वजनादिसङ्गमसुખं, स्वप्नेन्द्रजालोपमं;
 तत् किं वस्तु भवे भवेद्विह मुदा-मालम्भनं यत्सताम् ॥१०॥
 प्रातर्भ्रातरिडावदातरुययो, ये येतनायेतना;
 दृष्टा विश्वमनःप्रमोदविद्वुरा, भावाः स्वतः सुन्दराः ।
 तांस्तत्रैव दिने विपाक-विरसान्, डा नश्यतः पश्यत-
 श्येतः प्रेतलतं जडाति न भव-प्रेमानुबन्धं मम ॥११॥

(प्रथमभावनागेयाष्टकम्-रामगिरि-राग)

मूढ मुद्यसि मुधा मूढ मुद्यसि मुधा,
 विभवमनुयिन्त्य हृदि सपरिवारम् ।
 कुशशिरसि नीरमिव गलदनिल-कम्पितं,
 विनय जनीहि ज्वितमसारम् ॥१॥
 पश्य भङ्गुरमिदं विषयसुख-सौहृदं,
 पश्यतामेव नश्यति सडासम् ।
 अेतदनुहरति संसाररूपं रया-
 ज्ज्वलज्जलबालिका-रुयिविलासम् ॥२॥
 उन्त उतयौवनं, पुच्छमिव शौवनं,
 कुटिलमति तदपि लघुदृष्टनष्टम्;
 तेन अत परवशाः परवशा-उतधियः,
 कटुकमिह किं न कलयन्ति कष्टम् ॥३॥
 यदपि पिष्टयाकतामङ्गमिदमुपगतं,
 भुवनदृष्टयजरापीतसारम् ।
 तदपि गतलज्जमुज्जति मनो नाङ्गिनां,
 वितथमति कुथितमन्मथविकारम् ॥४॥
 सुखमनुत्तरसुरावधि यदतिभेदुरं,
 कालतस्तदपि कलयति विरामम् ।
 कतरदितरतदा वस्तु सांसारिकं,
 स्थिरतरं भवति यिन्तय निकामम् ॥५॥
 यैः समं क्रीडिता ये य लृशमीडिता,
 यैः सडाकृष्महि प्रीतिवाढम् ।
 तान् जनान् वीक्ष्य अत तस्मिन्भूयङ्गतान्,
 निर्विशङ्काः स्म षति धिक् प्रमादम् ॥६॥
 असकृद्दुन्मिष्य निमिषन्ति सिन्धूर्मिव-
 य्येतनायेतनाः सर्वभावाः ।
 छन्द्रजालोपमाः स्वजनधनसङ्गमा-
 स्तेषु रज्यन्ति मूढस्वभावाः ॥७॥
 कवलयन्नविरतं जङ्गमाजङ्गमं,
 जगदलो नैव तृप्यति कृतान्तः ।
 भुजगतान् आदतस्तस्य करतलगतै-
 र्ना कथमुपलप्यतेऽस्मात्भिरन्तः ॥८॥
 नित्यमेकं यिदानन्दमयमात्मनो,
 रूपमभिदृष्य सुखमनुभवेयम् ।
 प्रशमरस-नवसुधा-पानविनयोत्सवो,
 भवतु सततं सतामिह भवेडयम् ॥९॥

**अशरणा भावना
(शाहूलविडीडितम्)**

ये षट्पण्डमलीमलीनतरसा, निर्जित्य अत्राजिरे,
ये य स्वर्गभुजो भुजोडजितमदा, मेदुर्मुदा मेदुराः ।
तेडपि क्रूरकृतान्तवक्ररदनै-निर्दल्यमाना उडा-
दत्राणाः शरणाय डा दशदिशः, प्रैक्षन्त दीनाननाः ॥१॥

(स्वागतावृत्तम्)

तावदेव मद्विभ्रममाली, तावदेव गुणगौरवशाली;
यावदक्षम-कृतान्त-कटाक्षै-नैक्षितो विशरणो नरकीटः ॥२॥

(शिपरिणीवृत्तम्)

प्रतापैर्व्यापन्नं गलितमथ तेजोभिरुदितै-
र्गतं धैर्योद्योगैः श्लथितमथ पुष्टेन वपुषा ।
प्रवृत्तं तद्द्रव्यग्रहणविषये आन्धवजनै-
र्जने कीनाशेन प्रसम्भुपनीते निजवशम् ॥३॥

(द्वितीयभावनागेयाष्टकम् भारुणी-राग)

स्वजनजनो अलुधा छितकामं, प्रीतिरसैरभिरामम् ।
भरुणदशावशमुपगतवन्तं, रक्षति कोडपि न सन्तम् ॥
विनय! विधीयतां रे, श्रीजिनधर्मः शरणम्;
अनुसन्धीयतां रे, श्रुयितरयरुस्मरणम्. ॥१॥
तुरगरथेभनरावृत्तिकलितं, दधतं अलमस्फलितम् ।
डरति यमो नरपतिमपि दीनं, मैनिक डव लघुमीनम्. ॥२॥
प्रविशति वज्रमये यद्वि सदनै, तृणमथ घटयति वदनै ।
तदपि न मुञ्चति डतसमवती, निर्दय पौरुषनती. ॥३॥
विद्यामन्त्रमडौषधिसेवां, सृजतु वशीकृतदेवाम् ।
रसतु रसायनमुपययकरुणं. तदपि न मुञ्चति भरुणम्. ॥४॥
वपुषि यिरं निरुणद्धि समीरं, पतति जलधिपरतीरम् ।
शिरसि गिरेरधिरोडति तरसा, तदपि स ज्यति जरसा ॥५॥
सृजतीमसितशिरोरुडललितं, मनुजशिरः सितपलितम् ।
को विदधानां लूघनभरसं, प्रभवति रोदुंधुं जरसम्. ॥६॥
उद्यत उग्ररुजा जनकायः, कः स्यात्तत्र सडायः ।
अेकोडनुभवति विधुरुपरागं, विभवति कोडपि न भागम् ॥७॥
शरुणमेकमनुसर यतुरडुगं, परिडर ममतासडुगम् ।
विनय! रयय शिवसौप्यनिधानं, शान्तसुधारसपानम्. ॥८॥

**संसार भावना
(शिपरिणी वृत्तत्रयम्)**

डतो लोभः क्षोभं, जनयति दुरन्तो दव डवो-
ल्लसल्लाभाम्भोभिः, कथमपि न शक्यः शमयितुम् ।
डतस्तृष्णाडक्षाणां, तुदति भृगतृष्णैव विडला,
कथं स्वस्थैः स्थेयं, विविधभयभीमे भववने ॥१॥
गलत्येका यिन्ता, भवति पुनरन्या तदधिका,
मनोवाक्काये डा! विडुतिरतिरोषात्तरजसः ।
विपदुगर्तावर्ते, ञटिति पतयालोः प्रतिपदं
न जनतोः संसारे, भवति कथमप्यर्तिविरतिः ॥२॥
सडित्वा सन्तापा-नशुयिजननीकुक्षिकुडरे,
ततो जन्म प्राप्य, प्रयुरतरकष्टकमडतः ।

सुभाभासैर्यावत्, स्पृशति कथमप्यतिविरति,
जरा तावत् कायं, क्वलयति मृत्योः सह्यरी

॥३॥

(छन्दवञ्जावृत्तम्)

विभ्रान्तचित्तो भत भम्भभीति,
पक्षीव रुद्धस्तनुपञ्जरेडङ्गी ।
नुन्नो नियत्याडतनुकर्मतन्तु-
सन्धानितः सन्निहितान्तकौतुः

॥४॥

(अनुष्टुभ्वृत्तम्)

अनन्तान् पुद्गलावर्ता-ननन्तानन्तदुपभृत् ।
अनन्तशो भ्रमत्येव, ज्वोडनाद्विभवाण्वि

॥५॥

(तृतीयभावनागेयाष्टकम् केदार-राग)

कलय संसारमतिद्वारुणं, जन्ममरणाद्विभयभीत रे ।
मोहरिपुण्ड्रं सगलग्रहं, प्रतिपदं विपदमुपनीत रे ।
स्वजनतनयादिपरिचयगुणै-रिह मुधा बध्यसे मूढ रे ।
प्रतिपदं नवनवैरनुभवैः, परिभवैरसकृदुपगूढ रे ।
घटयसि क्वयन मद्भुक्तैः, क्वयिहो डीनतादीन रे ।
प्रतिभवं दुपमपरापरं, वडसि भत कर्मणाधीन रे ।
जातु शैशवदशापरवशो, जातु तारुण्यमदमत्त रे ।
जातु दुर्जयजराजर्जरो, जातु पितृपतिकरायत्त रे ।
प्रजति तनयोडपि ननु जनकतां, तनयतां प्रजति पुनरेष रे ।
भावयन्विकृतिमिति भवगते-स्त्यजतमां नृभवशुभशेष रे ।
यत्र दुःभार्तिगददवलवै-रनुदिनं दृष्टसे ज्व रे ।
हन्त तत्रैव रज्यसि यिरं, मोहमदिरामदक्षीभ रे ।
दर्शयन् किमपि सुभवैर्भवं, संहरंस्तदथ सहसैव रे ।
विप्रलम्भयति शिशुमिव जनं, कालभट्टकोडयमत्रैव रे ।
सकलसंसारभयभेदकं, जिनवयो मनसि निबधान रे ।
विनय परिणामय निःश्रेयसं, विहितशमरससुधापान रे

॥१॥

॥२॥

॥३॥

॥४॥

॥५॥

॥६॥

॥७॥

॥८॥

धति तृतीयः प्रकाशः

अेकत्व भावना

(स्वागतावृत्तम्)

अेक अेव भगवानयमात्मा, ज्ञानदर्शनतरङ्गसरङ्गः ।
सर्वमन्यदुपकल्पितमेतद्, व्याकुलीकरणाभेव भमत्वम्

॥१॥

(प्रबोधतावृत्तत्रयम्)

अभुधैः परभावलालसा-लसदज्ञानदशावशात्मभिः ।
परवस्तुषु डा स्वकीयता, विषयावेशवशाद् विकल्प्यते
कृतिनां दयितेति यिन्तनं, परदारेषु यथा विपत्तये ।
विविधार्तिभयावहं तथा, परभावेषु भमत्वभावानम्
अधुना परभावसंवृति, उर येतः परितोडवगुण्डिताम् ।
क्षणमात्मविचारयन्दन-द्रुमवातोर्भिरसाः स्पृशन्तु माम्

॥२॥

॥३॥

॥४॥

(अनुष्टुभ्वृत्तम्)

अेकतां समतोपेता-भेनामात्मन् विभावय ।
लभस्व परमानन्द-सम्पदं नभिराजवत्
(यत्तुर्थं भावनागेयाष्टकम् परञ्जया-राग)
विनय यिन्तय वस्तुतत्त्वं, जगति निजमिह कस्य किम् ।

॥५॥

ભવતિ મતિરિતિ યસ્ય હૃદયે, દુરિતમુદયતિ તસ્ય કિમ્ ॥૧॥
 એક ઉત્પદ્યતે તનુમા-નેક એક વિપદ્યતે ।
 એક એવ હિ કર્મ ચિનુતે, સૈક્કઃ ફલમશ્નુતે ॥૨॥
 યસ્ય યાવાન્ પરપરિગ્રહો, વિવિધમમતાવીવધઃ ।
 જલધિવિનિહિતપોતયુક્ત્યા, પતતિ તાવદસાવધઃ ॥૩॥
 સ્વસ્વભાવં મદ્યમુદ્ધિતો, ભુવિ વિલુપ્ય વિચેષ્ટતે ।
 દૃશ્યતાં પરભાવઘટનાત્, પતતિ વિલુઠતિ જૃમ્મતે ॥૪॥
 પશ્ય કાઞ્ચનમિતરપુદ્ગલ-મિલિતમગ્ચતિ કાં દશામ્ ।
 કેવલસ્ય તુ તસ્ય રૂપં, વિદિતમેવ ભવાદૃશામ્ ॥૫॥
 એવમાત્મનિ કર્મવશતો, ભવતિ રૂપમનેકધા ।
 કર્મમલરહિતે તુ ભગવતિ, ભાસતે કાઞ્ચનવિધા ॥૬॥
 જ્ઞાનદર્શનચરણપર્યવ-પરિવૃત્તઃ પરમેશ્વરઃ ।
 એક એવાનુભવસદને, સ રમતામવિનશ્વરઃ ॥૭॥
 રુચિરસમતામૃતરસં ક્ષણ-મુદ્ધિતમાસ્વાદ્ય મુદ્ધા ।
 વિનય! વિષયાતીતસુખરસ-રતિરુદ્ગ્યતુ તે સદા ॥૮॥

ઇતિ ચતુર્થઃ પ્રકાશઃ
અન્યત્વ ભાવના
(ઉપજાતિવૃત્તમ્)

પરઃ પ્રવિષ્ટઃ કુરુતે વિનાશં,
 લોકોક્તિરેષા ન મૃષેતિ મન્યે ।
 નિર્વિશ્ય કર્માણુભિરસ્ય કિં કિં,
 જ્ઞાનાત્મનો નો સમપાદિ કષ્ટમ્ ॥૧॥

(સ્વાગતાવૃત્તમ્)

ખિદ્યસે નનુ કિમન્યકથાર્તઃ,
 સર્વદૈવ મમતાપરતન્ત્રઃ ।
 ચિન્તયસ્યનુપમાન્ કથમાત્મન્,
 નાત્મનો ગુણમણીન્ કદાપિ ॥૨॥

(શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તદ્વયમ્)

યસ્મૈ ત્વં યતસે બિભેષિ ચ યતો, યત્રાનિશં મોદસે,
 યદ્યચ્છોચસિ યદ્યદિચ્છસિ હૃદ્યા, યત્રાપ્ય પેપ્રીયસે ।
 સ્નિગ્ધો યેષુ નિજસ્વભાવમમલં, નિર્લોઠ્ય લાલપ્યસે,
 તત્સર્વં પરકીયમેવ ભગવન્,- નાત્મન્ કિઞ્ચિત્તવ ॥૩॥
 દુષ્ટાઃ કષ્ટકદર્થનાઃ કતિ ન તાઃ, સોઢાસ્ત્વયા સંસૃતૌ,
 તિર્યક્નારકયોનિષુ પ્રતિહતશ્ચિત્રો વિભિન્નો મુહુઃ ।
 સર્વં તત્ પરકીયદ્ધૃવિલસિતં, વિસ્મૃત્ય તેષ્વેવ હા,
 રજ્યન્ મુદ્ધસિ મૂઢ! તાનુપચરન્,-નાત્મન્ કિં લજ્જસે ॥૪॥

(અનુષ્ટુબ્વૃત્તમ્)

જ્ઞાનદર્શનચારિત્ર-કેતનાં ચેતનાં વિના ।
 સર્વમન્યદ્વિનિશ્ચિત્ય, યતસ્વ સ્વહિતાપ્તયે ॥૫॥
 (પઞ્ચમભાવનાગેયાષ્ટકમ્ શ્રી-રાગ)
 વિનય! નિભાલય નિજ ભવનં
 વિનય! નિભાલય નિજ ભવનમ્ ।
 તનુધનસુતસદન - સ્વજનાદિષુ
 કિં નિજમિહ કુગતેરવનમ્ વિ. ॥૧॥

येन सडाश्रयसेऽतिविमोडा-द्विदमडमित्यविभेदम् । तदपि शरीरं नियतमधीरं, त्यजति भवन्तं धृतप्लेदम् ।	॥२॥
जन्मनि जन्मनि विविधपरिग्रह-मुपयिनुषे य कुटुम्भम् । तेषु भवन्तं परभवगमने, नानुसरति कृशमपि शुम्भम् ।	॥३॥
त्यज ममतापरितापनिदानं, परपरिययपरिष्णामम् । भज निःसङ्गतया विशदीकृत-मनुभवसुपरसमभिरामम् ।	॥४॥
पथि पथि विविधपथैः पथिकैः सह, कुरुते कः प्रतिबन्धम् । निजनिजकर्मवशैः स्वजनैः सह, किं कुरुषे ममताबन्धम् ।	॥५॥
प्रणयविडीने दधदत्तिषङ्गं, सहते अडुसन्तापम् । त्वयि निःप्रणये पुद्गलनियये, वडसि मुधा ममतातापम् ।	॥६॥
त्यज संयोगं नियतवियोगं, कुरु निर्भलमवधानम् । नडि विदधानः कथमपि तृप्यसि, मृगतृष्णाघनरसपानम् ।	॥७॥
भज जिनपतिमसहायसहायं, शिवगतिसुगमोपायम् । पिब गदशमनं परिहृतवमनं, शान्तसुधारसमनपायम् ।	॥८॥

धृति पञ्चमः प्रकाशः

अशुचि भावना

(शाईलविडीडितं वृत्तम्)

सञ्छिद्रो मदिराघटः परिगलत्-तल्लेशसङ्गाशुचिः, शुच्यामृद्य मृदा अडिः स अडुशो धौतोऽपि गङ्गोदकैः । नाधत्ते शुचितां यथा तनुभृतां, कायो निकायो मडा- बीत्सस्त्रिपुरीषमूत्ररजसां, नायं तथा शुद्ध्यति	॥९॥
---	-----

(मन्डाकांता वृत्तम्)

स्नायं स्नायं, पुनरपि पुनः, स्नान्ति शुद्धान्भिरद्विभ- वारं वारं, अत मलतनुं यन्दनैर्ययन्ते । मूढात्मानो, वयमपमलाः, प्रीतिमित्याश्रयन्ते, नो शुद्ध्यन्ते, कथमवकरः, शक्यते शोद्ध्युमेवम्	॥१०॥
---	------

(शाईलविडीडितं वृत्तम्)

कर्पूराद्विभिरर्थितोऽपि लशुनो, नो गाडते सौरभं, नाजन्मोपकृतोऽपि उन्त पिशुनः, सौजन्यमालम्भते । देहो-उप्येष तथा जडाति न नृषां स्वाभाविकीं विसृतां, नाभ्यक्तोऽपि विभूषितोऽपि अडुधा, पुष्टोऽपि विश्वस्यते	॥११॥
---	------

(उपेन्द्रवज्रावृत्तम्)

यदीयसंसर्गमवाप्य सद्यो, त्ववेच्छुयीनामशुचित्वमुच्यैः । अमेध्योनेर्वपुषोऽस्य शौच-सङ्कल्पमोहोऽयमहो महीयान् (स्वागतावृत्तम्)	
--	--

धृत्यवेत्य शुचिवादमतथ्यं, पथ्यमेव जगदेकपवित्रम् । शोधनं सकलदोषमलानां, धर्ममेव हृदये निदधीथाः	॥१२॥
---	------

(षष्ठभावनगेयाष्टकम्-आशावरी-राग)

भावय रे वपुरिदमतिभविनं, विनय विबोधय मानसनदिनम् । पावनमनुचिन्तय विभुमेकं, परममहोदयमुदितविवेकम्.	॥१३॥
---	------

દમ્પતિરેતોરુધિરવિવર્તે,
 કિં શુભમિહ મલકશ્મલગર્તે ।
 ભૃશમપિ પિહિતઃ સ્વતિ વિરૂપં,
 કો બહુ મનુતે-ડવસ્કરકૂપમ્ ॥૨॥
 ભજતિ સચન્દ્રં શુચિતામ્બૂલં,
 કર્તુ મુખમારુતમનુકૂલમ્ ।
 તિષ્ઠતિ સુરભિ કિયન્તં કાલં,
 મુખમસુગન્ધિ જુગુપ્સિતલાલમ્ ॥૩॥
 અસુરભિગન્ધવહો-ઉન્તરચારી,
 આવરિતું શક્યો ન વિકારી ।
 વપુરુપજિઘ્નસિ વારંવારં,
 હસતિ બુધસ્તવ શૌચાચારમ્. ॥૪॥
 દ્વાદશ નવ રન્ધ્રાણિ નિકામં,
 ગલદશુચીનિ ન યાન્તિ વિરામમ્ ।
 યત્ર વપુષિ તત્ કલયસિ પૂતં,
 મન્યે તવ નૂતનમાકૂતમ્. ॥૫॥
 અશિતમુપસ્કરસંસ્કૃતમન્નં,
 જગતિ જુગુપ્સાં જનયતિ હન્નમ્ ।
 પુંસવનં ધૈનવમપિ લીઢં,
 ભવતિ વિગર્હિતમતિ જનમીઢમ્. ॥૬॥
 કેવલમલમયપુદ્ગલનિયયે,
 અશુચીકૃતશુચિભોજનસિયયે ।
 વપુષિ વિચિન્તય પરમિહ સારં,
 શિવસાધનસામર્થ્યમુદારમ્ ॥૭॥
 યેન વિરાજિતમિદમતિપુણ્યં,
 તચ્ચિન્તય ચેતન! નૈપુણ્યમ્ ।
 વિશદાગમમધિગમ્ય નિપાનં,
 વિરચય શાન્તસુધારસપાનમ્ ॥૮॥

આશ્રવ ભાવના
(ભુજંગપ્રયાતં વૃત્તમ્)

યથા સર્વતો નિર્ઝરૈરાપતદ્દિભિઃ,
 પ્રપૂર્યેત સઘઃ પયોભિસ્તટાકઃ ।
 તથૈવાશ્રવૈઃ કર્મભિઃ સમ્ભૂતોડંગી,
 ભવેદ્ વ્યાકુલશ્ચય્યલઃ પડ્કિલશ્ચ ॥૧॥

(શાર્દૂલવિકીડિતં વૃત્તમ્)

યાવત્કિચ્ચિદિવાનુભૂય તરસા, કર્મેહ નિર્જર્યતે,
 તાવચ્ચાશ્રવશત્રવોડનુસમયં, સિચ્ચિન્તિ ભૂયોડપિ તત્ ।
 હા કષ્ટં કથમાશ્રવપ્રતિભટાઃ શક્યા નિરોદ્ધું મયા;
 સંસારાદતિભીષણાન્મમ હહા, મુક્તિઃ કથં ભાવિની ॥૨॥

(પ્રહર્ષિણી વૃત્તમ્)

મિથ્યાત્વાવિરતિકષાયયોગસંજ્ઞા-
 શ્યત્વારઃ સુકૃતિભિરાશ્રવાઃ પ્રદિષ્ટાઃ ।
 કર્માણિ પ્રતિસમયં સ્ફુટૈરમીભિ-
 બંધનન્તો ભ્રમવશતો ભમન્તિ જીવાઃ ॥૩॥

(રથોદ્ધતાવૃત્તમ્)

ઇન્દ્રિયાવ્રતકષાયયોગજાઃ, પઞ્ચ પઞ્ચ ચતુરન્વિતાસ્ત્રયઃ ।
પઞ્ચવિંશતિરસત્ક્રિયા ઇતિ, નેત્રવેદપરિસંકુપ્ચયાડ્યમી ॥૪॥

(ઇન્દ્રવજ્રાવૃત્તમ્)

ઇત્યાશ્રવાણામધિગમ્ય તત્ત્વં,
નિશ્ચિત્ય સત્ત્વં શ્રુતિસન્નિધાનાત્ ।
એષાં નિરોધે વિગલદ્વિરોધે,
સર્વાત્મના દ્રાગ્ યતિતવ્યમાત્મન્ ॥૫॥

(સપ્તમભાવનાગેયાષ્ટકમ્ ધનાશ્રી-રાગ)

પરિહરણીયા રે, સુકૃતિભિરાશ્રવા, દ્વિદિ સમતામવધાય ।
પ્રભવન્ત્યેતે રે, ભૃશમુચ્છૃકુખલા, વિભુગુણવિભવવધાય ॥૧॥
કુગુરુનિયુક્તા રે, કુમતિપરિપ્લુતાઃ, શિવપુરપથમપહાય ।
પ્રયતન્તેડમી રે, ક્રિયા દુષ્ટયા, પ્રત્યુત શિવવિરહાય ॥૨॥
અવિરતચિત્તા રે, વિષયવશીકૃતા, વિષહન્તે વિતતાનિ ।
ઇહપરલોકે રે, કર્મવિપાકજાન્યવિરલદ્દુઃખશતાનિ ॥૩॥
કરિઝમધુપા રે, શલભમૃગાદયો, વિષયવિનોદરસેન ।
હન્ત લભન્તે રે, વિવિધા વેદના, બત પરિણતિવિરસેન ॥૪॥
ઉદિતકષાયા રે, વિષયવશીકૃતા, યાન્તિ મહાનરકેષુ ।
પરિવર્તન્તે રે, નિયતમનન્તશો, જન્મજરામરણેષુ ॥૫॥
મનસા વાયા રે, વપુષા ચગ્ચલા, દુર્જયદુરિતભરેણ ।
ઉપલિપ્ચન્તે રે, તત આશ્રવજયે, યતતાં કૃતમપરેણ ॥૬॥
શુદ્ધા યોગા રે, યદપિ યતાત્મનાં, સ્વન્તે શુભકર્માણિ ।
કાઞ્ચનનિગડાં-સ્તાન્યપિ જાનીયાત્, હત નિર્વૃતિશર્માણિ ॥૭॥
મોદસ્વૈવં રે, સાશ્રવપાખનાં, રોધે ધિયમાધાય ।
શાન્તસુધારસ-પાનમનારતમ્, વિનય વિધાય વિધાય ॥૮॥

ઇતિ સપ્તમઃ પ્રકાશઃ

સંવર ભાવના

(સ્વાગતાવૃત્તદ્વયમ્)

યેન યેન ય ઇહાશ્રવરોધઃ, સમ્ભવેન્નિયતમોપયિકેન ।
આદ્રિયસ્વ વિનયોઘતયેતા-સ્તત્તદાન્તરદ્વશા પરિભાવ્ય ॥૧॥
સંયમેન વિષયાવિરતત્વે, દર્શનેન વિતથાડભિનિવેશમ્ ।
ધ્યાનમાર્તમથ રૌદ્રમજસં, ચેતસઃ સ્થિરતયા ચ નિરુન્ધ્યાઃ ॥૨॥

(શાલિનીવૃત્તમ્)

ક્રોધં ક્ષાન્ત્યા માર્દવેનાભિમાનં, હન્યા માયા-માર્જવેનોજ્જવલેન
લોભં વારાંરાશિરૌદ્રં નિરુન્ધ્યાઃ, સન્તોષેણ પ્રાંશુના સેતુનેવા||૩||

(સ્વાગતાવૃત્તમ્)

ગુપ્તિભિસ્તિસૃભિરેવમજ્યાન્, ત્રીન્ વિજિત્ય તરસાધમયોગાન્
સાધુસંવરપથે પ્રયતેથા, લપ્સ્યસે હિતમનીહિતમિદ્ધમ્ ॥૪॥

(મન્દાકાન્તાવૃત્તમ્)

એવં રુદ્ધે-ષ્વમલહૃદયૈ-રાશ્રવેષ્વાપ્તવાક્ય-
શ્રદ્ધાયગ્ચત્-સિતપટપટુઃ, સુપ્રતિષ્ઠાનશાલી ।
શુદ્ધૈર્યોગૈ- જવનપવનૈઃ, પ્રેરિતો જીવપોતઃ,
સોતસ્તીર્વા, ભવજલનિધે-ર્યાતિ નિર્વાણપુર્યામ્ ॥૫॥

(અષ્ટમભાવનાગેયાષ્ટકમ્ નટ-રાગ)

શુણુશિવસુખસાધનસદુપાયમ્, શુણુ શિવસુખસાધનસદુપાયમ્;	
જ્ઞાનાદિકપાવનરત્નત્રય-પરમારાધનમનપાયમ્.	૧૧
વિષયવિકારમપાકુરુ દૂરં, ક્રોધં માનં સહ માયમ્ ।	
લોભરિપું ચ વિજિત્ય સહેલં, ભજ સંયમગુણમકષાયમ્	૧૨
ઉપશમરસમનુશીલય મનસા, રોષદહનજલદપ્રાયમ્ ।	
કલય વિરાગં ધૃતપરભાગં, હૃદિ વિનયં નાયં નાયમ્	૧૩
આર્ત રૌદ્રં ધ્યાનં માર્જય, દહ વિકલ્પરચનાડનાયમ્ ।	
યદિયમરુદ્ધા માનસવીથી, તત્ત્વવિદ્ઃ પન્થા નાડયમ્	૧૪
સંયમયોગૈરવહિતમાનસ-શુદ્ધ્યા ચરિતાર્થય કાયમ્ ।	
નાનામતરુચિગહને ભુવને, નિશ્ચિનુ શુદ્ધપથં નાયમ્	૧૫
બ્રહ્મવ્રતમડ્ગીકુરુ વિમલં, ભિભ્રાણં ગુણસમવાયમ્ ।	
ઉદિતં ગુરુવદનાદુપદેશં, સડ્ગૃહાણ શુચિભિવ રાયમ્	૧૬
સંયમવાડ્મયકુસુમરસૈરતિ-સુરભય નિજમધ્યવસાયમ્ ।	
યેતનમુપલક્ષય કૃતલક્ષણ-જ્ઞાનચરણગુણપર્યાયમ્	૧૭
વદનમલડ્કુરુ પાવનરસનં, જિનચરિતં ગાયં ગાયમ્ ।	
સવિનય શાન્તસુધારસમેનં, ચિરં નન્દ પાયં પાયમ્	૧૮

ઇતિ અષ્ટમઃ પ્રકાશઃ

નિર્જરા ભાવના

(ઇન્દ્રવજ્રાવૃત્તમ્)

યન્નિર્જરા દ્વાદશઘા નિરુક્તા, તદ્ દ્વાદશાનાં તપસાં વિભેદાત્
હેતુપ્રભેદાદિહ કાર્યભેદઃ, સ્વાતન્ત્યતસ્ત્વેકવિધૈવ સા સ્યાત્૥૧૥

(અનુષ્ટુબ્ વૃત્તઢયમ્)

કાષ્ઠોપલાદિરૂપાણાં, નિદાનાનાં વિભેદતઃ ।

વસ્તિર્થૈકરૂપોડપિ, પૃથગ્રૂપો વિવક્ષ્યતે

૧૨

નિર્જરાપિ દ્વાદશઘા, તપોભેદૈસ્તથોદિતા ।

કર્મનિર્જરણાત્મા તુ, સૈકરૂપૈવ વસ્તુતઃ

૧૩

(ઉપેન્દ્રવજ્રાવૃત્તમ્)

નિકાચિતાનામપિ કર્મણાં યદ્, ગરીયસાં ભૂધરદુર્ધરાણામ્ ।

વિભેદને વજ્રમિવાતિતીવ્રં, નમોડસ્તુ તસ્મૈ તપસેડદ્ભુતાય

૧૪

(ઉપજાતિવૃત્તમ્)

કિમુચ્યતે સત્તપસઃ પ્રભાવઃ, કઠોરકર્માર્જિતકિલ્બિષોડપિ ।

દૃઢપ્રહારીવ નિહત્ય પાપં, યતો-ડપવર્ગ લભતેડચિરેણ

૧૫

યથા સુવર્ણસ્ય શુચિસ્વરૂપં, દીપ્તઃ કૃશાનુઃ પ્રકટીકરોતિ ।

તથાત્મનઃ કર્મરજો નિહત્ય, જ્યોતિસ્તપસ્તદ્વિશદીકરોતિ

૧૬

(સ્રગ્ધરાવૃત્તમ્)

બાહ્યેનાભ્યન્તરેણ, પ્રથિતબહુભિદ્ધા, જીયતે યેન શત્રુ-

શ્રેણી બાહ્યાન્તરડ્ગા, ભરતનૃપતિવદ્ ભાવલબ્ધદ્રઢિન્ના ।

યસ્માત્ પ્રાદુર્ભવેયુઃ, પ્રકટિતવિભવા, લબ્ધયઃ સિદ્ધયશ્ચ,

વન્દે સ્વર્ગાપવર્ગા-ર્પણપટ્ટ સતતં, તત્તપો વિશ્વવન્દમ્

૧૭

(નવમભાવનાગેયાષ્ટકમ્-સારંગ-રાગ)

વિભાવય વિનય તપોમહિમાનં, વિભાવય વિનયતપોમહિમાનમ્

બહુભવસચ્ચિતદુષ્કૃતમમુના, લભતે લઘુ લઘિમાનમ્

૧૧

યાતિ ઘનાડપિ ઘનાઘનપટલી, ખરપવનેન વિરામમ્ ।	
ભજતિ તથા તપસા દુરિતાલી, ક્ષણભડ્ગુરપરિણામમ્	૧૨૧
વાઙ્છિતમાકર્ષતિ દૂરાદપિ, રિપુમપિ વ્રજતિ વયસ્યમ્ ।	
તપ ઇદમાશ્રય નિર્મલભાવા-દાગમપરમરહસ્યમ્	૧૩૧
અનશનમૂનોદરતાં વૃત્તિ-ભાસં રસપરિહારમ્ ।	
ભજ સાંલીન્યં કાયકલેશં, તપ ઇતિ બાહ્યમુદારમ્	૧૪૧
પ્રાયશ્ચિત્તં વૈયાવૃત્ત્યં, સ્વાધ્યાયં વિનયં ચ ।	
કાયોત્સર્ગ શુભધ્યાન-, માભ્યન્તર-મિદમગ્ય	૧૫૧
શમયતિ તાપં ગમયતિ પાપં, રમયતિ માનસહંસમ્ ।	
હરતિ વિમોહં દૂરારોહં, તપ ઇતિ વિગતાશંસમ્	૧૬૧
સંયમકમલાકાર્મણમુજ્જવલ-શિવસુખસત્યકારમ્ ।	
ચિન્તિતચિન્તામણિમારાધય, તપ ઇહ વારંવારમ્	૧૭૧
કર્મગદૌષધમિદમિદમસ્ય ચ, જિનપતિમતમનુપાનમ્ ।	
વિનય સમાચર સૌખ્યનિધાનં, શાન્તસુધારસપાનમ્	૧૮૧

ઇતિ નવમઃ પ્રકાશઃ
ધર્મ સ્વાખ્યાત ભાવના
(ઉપજાતિ વૃત્તમ્)

દાનં ચ શીલં ચ તપશ્ચ ભાવો, ધર્મશ્ચતુર્ધા જિનબાન્ધવેન । નિરૂપિતો યો જગતાં હિતાય, સ માનસે મે રમતામજસમ્	૧૯૧
--	-----

(ઇન્દ્રવજ્રવૃત્તત્રયમ્)

સત્યક્ષમામાર્દવશૌચસડ્ગ- ત્યાગાડડર્જવબ્રહ્મવિમુક્તિયુક્તઃ । યઃ સંયમઃ કિં ચ તપોડવગૂઢ- શ્યારિત્રધર્મો દશધાડયમુક્તઃ	૨૦૧
યસ્ય પ્રભાવાદિહ પુષ્પદન્તૌ, વિશ્વોપકારાય સદોદયેતે । ગ્રીષ્મોષ્મભીષ્મામુદિતસ્તડિત્વાનૂ, કાલે સમાશ્વાસયતિ ક્ષિતિં ચ	૨૧૧
ઉલ્લોલકલ્લોલકલાવિલાસૈ- નાપ્લાવયત્યમ્બુનિધિઃ ક્ષિતિં યત્ । ન ઘ્નન્તિ યદ્ વ્યાઘ્રમરુદ્દવાદા, ધર્મસ્ય સર્વોડપ્યનુભાવ એષઃ	૨૨૧

(શાર્દૂલવિક્રીડિતં વૃત્તમ્)

યસ્મિનૈવ પિતા હિતાય યતતે, ભ્રાતા ચ માતા સુતઃ, સૈન્યં દૈન્યમુપૈતિ ચાપયપલં, યત્રાડફલં દોર્બલમ્ । તસ્મિન્ કષ્ટદશાવિપાકસમયે, ધર્મસ્તુ સંવર્મિતઃ, સજ્જઃ સજ્જન એષ સર્વજગત-સ્ત્રાણાય બદ્ધોદમઃ	૨૩૧
ત્રૈલોક્યં સચરાચરં વિજયતે, યસ્ય પ્રસાદાદિદં, યોડત્રા-ડમુત્ર હિતાવહસ્તનુભૃતાં, સર્વાર્થસિદ્ધિપ્રદઃ । યેનાનર્થકદર્થના નિજમહઃસામર્થ્યતો વ્યર્થિતા, તસ્મૈ કારુણિકાય ધર્મવિભવે, ભક્તિપ્રણામોડસ્તુ મે	૨૪૧

(મન્દાકાન્તા વૃત્તમ્)

પ્રાજ્યં રાજ્યં સુભગદયિતા નન્દના નન્દનાનાં,

रभ्यं रूपां सरसकवितायातुरी सुस्वरत्वम् ।
नीरोगत्वं गुणपरिययः, सज्जनत्वं सुबुद्धिं,
किंनु भूमः इलपरिष्ठाति, धर्मकल्पद्रुमस्य

॥७॥

(दशमभावनागेयाष्टकम् वसन्त-राग)

पालय पालय रे पालय मां जिनधर्म,
मङ्गलकमलाकेलिनिकेतन, करुणाकेतन धीर;
शिवसुभसाधन, भवभयभाधन, जगदाधार गंभीर ॥१॥
सिञ्चति पयसा जलधरपटली, भूतलममृतमयेन
सूर्यायन्द्रमसावुदयेते, तव मणिमातिशयेन ॥२॥
निरालम्भभियमसदाधारा, तिष्ठति वसुधा येन ।
तं विश्वस्थितिभूलस्तम्भं, त्वां सेवे विनयेन ॥३॥
दानशीलशुभभावतपोमुष-चरितार्थीकृतलोकः ।
शरणास्मरणाकृतामिड भविनां, दूरीकृतभयशोकः ॥४॥
क्षमासत्यसन्तोषदयादिक-सुभगसकलपरिवारः ।
देवासुरनरपूजितशासन-कृतभङ्गुभवपरिहारः ॥५॥
बन्धुरबन्धुजनस्य दिवानिश-मसहायस्य सहाय ।
ब्राम्यति भीमे भवगहनेडङ्गी, त्वां बान्धवमपहाय ॥६॥
द्रङ्गति गहनं जलति कृशानुः, स्थलति जलधिरचिरेण ।
तव कृपयाभिलकामितसिद्धि-र्भङ्गना किं नु परेण? ॥७॥
उल यच्छसि सुभमुदितदशाङ्गं, प्रेत्येन्द्रादिपदानि ।
कमतो ज्ञानादीनि य वितरसि, निःश्रेयससुभदानि ॥८॥
सर्वतन्त्रनवनीत सनातन, सिद्धिसदनसोपान ।
जय जय विनयवतां प्रतिलम्बित-शान्तसुधारसपान ॥९॥

इति दशमः प्रकाशः

लोक स्वरूप भावना
(शालिनीवृत्तम्)

सप्ताधोऽधो विस्तृता याः पृथिव्य-
श्छत्राकाराः सन्ति रत्नप्रभाद्याः ।
ताभिः पूषो यो-उस्त्यधोलोक ऐतौ, ॥१॥
पादौ यस्य व्यायतौ सप्तरज्जु
तिर्यग्लोको विस्तृतो रज्जुमेकां,
पूषो द्विपैरर्षवान्तैरसंभ्यैः ।
यस्य ज्योतिश्चक्रकाञ्चीकलापं,
मध्ये काश्यं श्रीविचित्रं कटित्रम् ॥२॥
लोकोऽथोर्ध्वं ब्रह्मलोके द्युलोके,
यस्य व्याप्तौ कूर्परो पञ्चरज्जु ।
लोकस्याऽन्तो विस्तृतो रज्जुमेकां,
सिद्धज्योतिश्चित्रको यस्य मौलिः ॥३॥
यो वैशाखस्थानकस्थायिपादः,
श्रोणीदेशे न्यस्तहस्तद्वयश्च ।
कालेऽनादौ शश्वदूर्ध्वं दमत्वाद्,
बिभ्राणोऽपि श्रान्तमुद्रामभिन्नः ॥४॥
सोऽयं ज्ञेयः पूरुषो लोकनामा,
षड्रव्यात्माऽऽकृत्रिमोऽनाद्यनन्तः ।

ધર્માધર્માકાશકાલાત્મસંજ્ઞૈ-
 દ્રવ્યૈઃ પૂર્ણઃ સર્વતઃ પુદ્ગલૈશ્ચ ॥૫૧॥
 રૂગસ્થાનં પુદ્ગલાનાં નટાનાં,
 નાનારૂપૈર્નૃત્યતામાત્મનાં ચ ।
 કાલોઘોગસ્વસ્વભાવાદિભાવૈઃ,
 કર્માતોઘૈર્નૃતિતાનાં નિયત્યા ॥૬૧॥
 એવં લોકો ભાવ્યમાનો વિવિક્ત્યા,
 વિજ્ઞાનાં સ્યાન્ માનસસ્થૈર્યહેતુઃ ।
 સ્થૈર્યં પ્રાપ્તે માનસે યાત્મનીના,
 સુપ્રાપ્તૈવાધ્યાત્મસૌખ્યપ્રસૂતિઃ ॥૭૧॥

(એકાદશભાવનાગેયાષ્ટકમ્ કાફી-રાગ)

વિનય વિભાવય શાશ્વતં, હૃદિ લોકાકાશમ્ ।
 સકલચરાચરધારણો, પરિણામદવકાશમ્. વિનય૦ ॥૧॥
 લસદલોકપરિવેષ્ટિતં, ગણનાતિગમાનમ્ ।
 પગ્ચભિરપિ ધર્માદિભિઃ સુઘટિતસીમાનમ્. વિનય૦ ॥૨॥
 સમવઘાતસમયે જિનૈઃ, પરિપૂરિતદેહમ્ ।
 અસુમદણુકવિવિધક્રિયા-ગુણગૌરવગેહમ્. વિનય૦ ॥૩॥
 એકરૂપમપિ પુદ્ગલૈઃ, કૃતવિવિધવિવર્તમ્ ।
 કાગ્ચનશૈલશિખરોન્નતં, ક્વચિદ્વનતગર્તમ્. વિનય૦ ॥૪॥
 ક્વચન તવિષમણિમન્દિરૈ-રુદિતોદિતરૂપમ્ ।
 ઘોરતિમિરનરકાદિભિઃ, ક્વચનાતિવિરૂપમ્. વિનય૦ ॥૫॥
 ક્વચિદ્દુત્સવમયમુજ્જવલં, જયમડ્ગલનાદમ્ ।
 ક્વચિદમન્દહાહારવં, પૃથુશોકવિષાદમ્. વિનય૦ ॥૬॥
 બહુપરિચિતમનન્તશો, નિખિલૈરપિ સત્ત્વૈઃ ।
 જન્મમરણપરિવર્તિભિઃ, કૃતમુક્તમમત્ત્વૈઃ. વિનય૦ ॥૭॥
 ઇહ પર્યટનપરાડ્મુખાઃ, પ્રણામત ભગવન્તમ્ ।
 શાન્તસુધારસપાનતો, ધૃતવિનયમવન્તમ્. વિનય૦ ॥૮॥

ઇતિ એકાદશઃ પ્રકાશઃ

બોધિ દુર્લભ ભાવના

(મન્દાકાન્તા વૃત્તમ્)

યસ્માદ્વિસ્મા-પચિતસુમનઃ-સ્વર્ગસમ્પદ્વિલાસ-
 પ્રાપ્તોલ્લાસાઃ, પુનરપિ જનિઃ, સત્કુલે ભૂરિભોગે ।
 બ્રહ્માદ્વૈત-પ્રગુણપદવી-પ્રાપકં નિઃસપત્ત્વં;
 તદ્ દુષ્પ્રાપં, ભૃશમુરુધિયઃ, સેવ્યતાં બોધિરત્નમ્ ॥૧॥

(ભુજ્ઙગપ્રયાતવૃત્તત્રયમ્)

અનાદૌ નિગોદાન્ધકૂપે સ્થિતાના-
 મજસં જનુર્મૃત્યુદુઃખાર્દિતાનામ્ ।
 પરીણામશુદ્ધિઃ કૃતસ્તાદૃશી સ્યાદ્
 યયા હન્ત તસ્માદ્વિનિર્યાન્તિ જીવાઃ ॥૨॥
 તતો નિર્ગતાનામપિ સ્થાવરત્વં,
 ત્રસત્વં પુનર્દુર્લભં દેહભાજામ્ ।
 ત્રસત્વેડપિ પગ્ચાક્ષપર્યાપ્તસંજ્ઞિ-
 સ્થિરાયુષ્યવદ્દુર્લભં માનુષત્વમ્ ॥૩॥
 તદેતન્મનુષ્યત્વમાધ્યાપિ મૂઢો,
 મહામોહમિથ્યાત્વમાયોપગૂઢઃ ।

ભ્રમન્ દૂરમગ્નો ભવાગાધર્મો,
પુનઃ ક્વ પ્રપદ્યેત તદ્બોધિરત્નમ્

॥૪॥

(શિખરિણી વૃત્તમ્)

વિભિન્નાઃ પન્થાનઃ, પ્રતિપદમનલ્યાશ્ચ મતિનઃ,
કુચુક્તિવ્યાસઙ્ગૈર્નિજનિજમતોલ્લાસરસિકાઃ ।
ન દેવાઃ સાંનિધ્યં, વિદધતિ નવા કોડપ્યતિશય-
સ્તદેવં કાલેડસ્મિન્, ય ઇહ દૃઢધર્મા સ સુકૃતી

॥૫॥

(શાદ્દલવિકીડિતં વૃત્તમ્)

યાવદ્દેહમિદં ગદૈર્ન મૃદિતં, નો વા જરાજર્જરં,
યાવત્ત્વક્ષકદમ્બકં સ્વવિષય-જ્ઞાનાવગાહક્ષમમ્ ।
યાવચ્ચાચુરભઙ્ગુરં નિજહિતે, તાવદ્બુધૈર્થત્યતાં;
કાસારે સ્ફુટિતે જલે પ્રચલિતે, પાલિઃ કથં બધ્યતે

॥૬॥

(અનુષ્ટુબ્વૃત્તમ્)

વિવિધોપદ્રવં દેહ-માયુશ્ચ ક્ષણભઙ્ગુરમ્ ।
કામાલમ્બ્ય ધૃતિ મૂઢૈઃ, સ્વશ્રેયસિ વિલમ્બ્યતે

॥૭॥

(દ્વાદશભાવનાગેયાષ્ટકમ્ ધનશ્રી-રાગ)

બુધ્યતાં બુધ્યતાં બોધિરતિદુર્લભા,
જલધિજલપતિતસુરરત્નયુક્ત્યા
સમ્યગારાધ્યતાં સ્વહિતમિહ સાધ્યતાં,
બાધ્યતામધરગતિરાત્મશક્ત્યા

॥૧॥

ચક્રિભોજ્યાદિરિવ નરભવો દુર્લભો,
ભ્રામ્યતાં ધોરસંસારકક્ષે ।
બહુનિગોદાદિકાયસ્થિતિવ્યાયતે,
મોહમિથ્યાત્વમુખયોરલક્ષે

॥૨॥

લબ્ધ ઇહ નરભવોડનાર્થદેશેષુ યઃ,
સ ભવતિ પ્રત્યુતાનર્થકારી
જીવહિંસાદિપાપાશ્રવવ્યસનિનાં,
માઘવત્યાદિમાર્ગાનુસારી

॥૩॥

આર્થદેશસ્પૃશામપિ સુકુલજન્મનાં,
દુર્લભા વિવિદિષા ધર્મતત્ત્વે
રતપરિગ્રહભયાહારસંજ્ઞાર્તિભિ-
હન્ત મગ્નં જગદ્દુઃસ્થિતત્ત્વે

॥૪॥

વિવિદિષાયામપિ શ્રવણમતિદુર્લભં,
ધર્મશાસ્ત્રસ્ય ગુરુસન્નિધાને
વિતથવિકથાદિતત્તદ્રસાવેશતો,
વિવિધવિક્ષેપમલિનેડવધાને

॥૫॥

ધર્મમાકર્ણ્ય સમ્બુધ્ય તત્રોઘમં,
કુર્વતો વૈરિવર્ગોડન્તરઙ્ગઃ ।
રાગદ્વેષશ્રમાલસ્યનિદ્રાદિકો,
બાધતે નિહતસુકૃતપ્રસઙ્ગઃ

॥૬॥

યતુરશીતાવહો યોનિલક્ષ્ણિયં,
ક્વ ત્વયાકર્ણિતા ધર્મવાર્તા ।
પ્રાયશો જગતિ જનતા મિથો વિવદતે,
ઋદ્ધિરસશાતગુરુગૌરવાર્તાઃ

॥૭॥

એવમતિદુર્લભાત્ પ્રાપ્ય દુર્લભતમં,
એવમતિદુર્લભાત્ પ્રાપ્ય દુર્લભતમં,

બોધિરત્નં સકલગુણાનિધાનમ્
કુરુ ગુરુપ્રાજયવિનયપ્રસાદોદિતં,
શાન્તરસસરસપીયૂષપાનમ્

॥૮॥

ઇતિ દ્વાદશઃ પ્રકાશઃ

મૈત્રી ભાવના

(અનુષ્ટુબ્વૃત્તદ્વયમ્)

સદ્ધર્મધ્યાનસંધ્યાન-હેતવઃ શ્રીજિનેશ્વરૈઃ ।

મૈત્રીપ્રભુતયઃ પ્રોક્તા-શ્યતસો ભાવનાઃ પરાઃ

॥૧॥

તથાહુઃ-મૈત્રીપ્રમોદકારુણ્ય-માધ્યસ્થ્યાનિ નિયોજયેત્ ।

ધર્મધ્યાનમુપસ્કર્તુ, તદ્વિ તસ્ય રસાયનમ્

॥૨॥

(ઉપજાતિ વૃત્તાનિ)

મૈત્રી પરેષાં હિતચિન્તનં યદ્

ભવેત્ પ્રમોદો ગુણપક્ષપાતઃ ।

કારુણ્યમાર્તાહિંગરુજાં જિહ્વીર્ષે-

ત્યુપેક્ષણં દુષ્ટધિયામુપેક્ષા

॥૩॥

સર્વત્ર મૈત્રીમુપકલ્પયાત્મનૂ!,

ચિન્ત્યો જગત્યત્ર ન કોઽપિ શત્રુઃ ।

કિયદ્દિનસ્થાયિનિ જીવિતેઽસ્મિન્,

કિં ભિદ્યતે વૈરિધિયા પરસ્મિન્

॥૪॥

સર્વેઽપ્યમી બન્ધુતયાનુભૂતાઃ,

સહસ્રશોઽસ્મિન્ ભવતા ભવાબ્ધૌ ।

જીવાસ્તતો બન્ધવ એવ સર્વે,

ન કોઽપિ તે શત્રુરિતિ પ્રતીહિ

॥૫॥

સર્વે પિતૃભ્રાતૃપિતૃવ્યમાતૃ-

પુત્રાહિંગજાસ્ત્રીભગિનીસ્નુષાત્વમ્ ।

જીવાઃ પ્રપન્ના બહુશસ્તદેતત્,

કુટુમ્બમેવેતિ પરો ન કશ્ચિત્

॥૬॥

(ઇન્દ્રવજ્રાવૃત્તદ્વયમ્)

એકેન્દ્રિયાઘા અપિ હન્ત જીવાઃ,

પચ્ચેન્દ્રિયત્વાઘધિગમ્ય સમ્યક્ ।

બોધિં સમારાધ્ય કદા લભન્તે,

ભૂયો ભવભ્રાન્તિભિયાં વિરામમ્

॥૭॥

યા રાગરોષાદિરુજો જનાનાં,

શામ્યન્તુ વાકકાયમનોદ્રુહસ્તાઃ ।

સર્વે-ઽપ્યુદાસીનરસં રસન્તુ,

સર્વત્ર સર્વે સુખિનો ભવન્તુ

॥૮॥

(ત્રયોદશભાવનાગેયાષ્ટકમ્ દેશાખ-રાગ)

વિનય વિચિન્તય મિત્રતાં, ત્રિજગતિ જનતાસુ ।

કર્મવિચિત્રતયા ગતિં, વિવિધાં ગમિતાસુ. વિ૦

॥૧॥

સર્વે તે પ્રિયબાન્ધવા, ન હિ રિપુરિહ કોઽપિ ।

મા કુરુ કલિકલુષં મનો, નિજસુકૃતવિલોપિ. વિ૦

॥૨॥

યદિ કોપં કુરુતે પરો, નિજ-કર્મવશેન ।

અપિ ભવતા કિં ભૂયતે હૃદિ રોષવશેન. વિ૦

॥૩॥

અનુચિતમિહ કલહં સતાં, ત્યજ સમરસમીન ।

ભજ વિવેકકલહંસતાં, ગુણપરિચયપીન. વિ૦

॥૪॥

शत्रुजनाः सुभिनः समे, मत्सरमपडाय ।	
सन्तु गन्तुमनसो-डप्यमी, शिवसौभ्यगृडाय. वि०	॥५॥
सकृदपि यद्वि समतालवं, हृदयेन लिडन्ति ।	
विदितरसास्तत छड रतिं, स्वत अेव वडन्ति. वि०	॥६॥
डिमुत कुमतमदमूर्छिता, दुरितेषु पतन्ति ।	
जिनवयनानि कथं डडा, न रसादुपयन्ति. वि०	॥७॥
परमात्मनि विमलात्मनां, परिशम्य वसन्तु ।	
विनय समामृतपानतो, जनता विलसन्तु. वि०	॥८॥

छति त्रयोदशः प्रकाशः

प्रमोद भावना

(स्रग्धरावृत्तयतुष्टयम्)

धन्यास्ते वीतरागाः, क्षपकपथगति-क्षीणकर्मोपरागा-	
स्त्रैलोक्ये गन्धनागाः, सडजसमुदितज्ञानजाग्रद्विरागाः ।	
अध्यारुघ्वात्मशुद्ध्या, सकलशशिकलानिर्भलध्यानधारा-	
भारान्मुक्तेः प्रपन्नाः, कृतसुकृत-शतो-पर्जितार्हन्त्यलक्ष्मीम् ॥१॥	
तेषां कर्मक्षयोत्थै-रतनु-गुणगणै-निर्मलात्मस्वभावै-	
र्गायं गायं पुनीमः, स्तवनपरिषतै-रष्टवर्षास्पदानि ।	
धन्यां मन्ये रसज्ञां, जगति भगवतः, स्तोत्रवाणीरसज्ञा-	
मज्ञां मन्ये तदन्यां, वितथजनकथा- कार्यमोपर्यमग्नाम्	॥२॥
निर्ग्रन्थास्तेडपि धन्या, गिरिगडनगुडा-गस्वरान्तनिर्विष्टा,	
धर्मध्यानावधानाः, समरससुडिताः, पक्षमासोपवासाः ।	
येडन्येडपि ज्ञानवन्तः, श्रुतविततधियो, दत्तधर्मोपदेशाः,	
शान्ता दान्ता जिताक्षा, जगति जिनपतेः, शासनं भासयन्ति	॥३॥
दानं शीलं तपो ये विदधति गृह्णितो, भावनां भावयन्ति,	
धर्म धन्याश्चतुर्धा, श्रुतसमुपयित-श्रद्धयाराधयन्ति ।	
साध्यः श्राद्धश्च धन्याः श्रुतविशदधिया,	
शीलमुद्भावयन्त्य-स्तान् सर्वान् मुक्तगर्वाः, प्रतिदिनमसकृद्, भाग्यभाजः स्तुवन्ति ॥४॥	

(उपजाति वृत्तम्)

मिथ्यादृशाभ्युपकारसारं, संतोषसत्यादिगुणप्रसारम् ।	
वदान्यता-वैनयिकप्रकारं, मार्गानुसारीत्यनुमोदयामः	॥५॥

(स्रग्धरावृत्तम्)

जिस्वे प्रस्वीभव त्वं, सुकृतिसुयरितो-व्यारणो सुप्रसन्ना,	
भूयास्तामन्यकीर्ति-श्रुतिरसिकतया, मेडघ कर्षो सुकर्षो ।	
वीक्ष्यान्यप्रौढलक्ष्मीं, द्रुतमुपयिनुतं, लोयने रोयनत्वं,	
संसारेडस्मिन्नसारे, इलमिति भवतां, जन्मनो मुप्यमेव	॥६॥

(उपजाति वृत्तम्)

प्रमोदमासाघ गुणैः परेषां, येषां मतिर्मज्जति साम्यसिन्धौ;	
देदीप्यते तेषु मनःप्रसादो, गुणस्तथैते विशदीभवन्ति	॥७॥

(यतुर्दशभावनागेयाष्टकम् टोडी-राग)

विनय विभावय गुणपरितोषं	
विनय विभावय गुणपरितोषम्	
निजसुकृताप्तवरेषु परेषु,	
परिडर दूरं मत्सरदोषम्	॥९॥
द्विष्ट्यायं वितरति अडुदानं,	
वरमयमिड लभते अडुमानम् ।	

કિમિતિ વિમૃશસિ પરપરભાગં, યદ્વિભજસિ તત્સુકૃતવિભાગમ્ યેષાં મન ઇહ વિગતવિકારં, યે વિદદધતિ ભુવિ જગદ્દુપકારમ્ તેષાં વયમુચિતાચરિતાનાં, નામ જપામો વારંવારમ્ અહહ તિતિક્ષાગુણમસમાનં, પશ્યત ભગવતિ મુક્તિનિદાનમ્ યેન રુષા સહ લસદ્ભિમાનં, ઝટિતિ વિઘટતે કર્મવિતાનમ્ અદધુઃ કેચન શીલમુદારં, ગૃહિણોઽપિ પરિહતપરદારમ્ । યશ ઇહ સમ્પ્રત્યપિ શુચિ તેષાં, વિલસતિ ફલિતાફલસહકારમ્ યા વનિતા અપિ યશસા સાકં, કુલયુગલં વિદદધતિ સુપતાકમ્ તાસાં સુચરિતસગ્ચિતરાકં, દર્શનમપિ કૃતસુકૃતવિપાકમ્ તાત્વિકસાત્વિકસુજનવતંસાઃ, કેચન યુક્તિવિવેચનહંસાઃ । અલમકૃષત કિલ ભુવનાભોગં, સ્મરણમમીષાં કૃતશુભયોગમ્ ઇતિ પરગુણપરિભાવનસારં, સફલય સતતં નિજમવતારમ્ । કુરુ સુવિહિતગુણાનિધિગુણાનાં, વિરચય શાન્તસુધારસપાનમ્	11211 11311 11411 11511 11611 11711 11811
---	---

ઇતિ ચતુર્દશઃ પ્રકાશઃ

કરૂણા ભાવના (માલિની વૃત્તમ્)

પ્રથમમશનપાનપ્રાપ્તિવાચ્છાવિહસ્તા- સ્તદનુ વસનવેશમાલકુકૃતિવ્યગ્રચિન્તાઃ । પરિણયનમપત્યાવાપ્તિમિષ્ટેન્દ્રિયાર્થાન્, સતતમભિલષન્તઃ સ્વસ્થતાં ક્વાઽશ્નુવીરન્ (શિખરિણી વૃત્તમ્)	11911
---	-------

ઉપાયનાં લક્ષ્ઃ, કથમપિ સમાસાદ્ય વિભવં, ભવાભ્યાસાત્તત્ર, ધ્રુવમિતિ નિબઘ્નાતિ હૃદયમ્ । અથાકસ્માદસ્મિન્, વિકિરતિ રજઃ કૂરહૃદયો, રિપુર્વા રોગો વા ભયમુત જરા મૃત્યુરથવા (સગ્ધરાવૃત્તમ્)	12011
--	-------

સ્પર્ધન્તે કેઽપિ કેચિદ્દધતિ હૃદિ મિથો, મત્સરં ક્રોધદગ્ધા, યુધ્યન્તે કેઽપ્યરુદ્ધા ધનયુવતિપશુ-ક્ષેત્રપદ્રાદિહૃતોઃ । કેચિલ્લોભાલ્લભન્તે, વિપદમનુપદં, દૂરદેશાનટન્તઃ, કિં કુર્મઃ કિં વદામો, ભૃશમરતિશતૈ-વ્યાકુલં વિશ્વમેતત્ (ઉપજાતિવૃત્તત્રયમ્)	12111
---	-------

स्वयं अनन्तः स्वक्रेषा गर्ता, मध्ये स्वयं तत्र तथा पतन्ति
 यथा ततो निष्कमणं तु दूरेऽ-धोऽधःप्रपाताद्विरमन्ति नैव ॥४॥
 प्रकल्पयन्नास्तिकताद्विवाह-मेवं प्रमाहं परिशीलयन्तः ।
 मग्ना निगोदाद्विषु द्रोषदग्धा, दुरन्तदुःभानि उडा सडन्ते ॥५॥
 श्रुण्वन्ति ये नैव छितोपदेशं, न धर्मदेशं मनसा स्पृशन्ति ।
 रुजः कथङ्कारमथापनेया-स्तेषामुपायस्त्वयमेक एव ॥६॥

(अनुष्टुब्धवृत्तम्)

परदुःखप्रतीकार-मेवं ध्यायन्ति ये हृदि ।
 लभन्ते निर्विकारं ते, सुभमायतिमुन्दरम् ॥७॥

(पञ्चदशभावनागेयाष्टकम् रामकुलि-राग)

सुजना लजत मुदा लगवन्तं, सुजना लजत मुदा लगवन्तम्
 शरणागतजनमिह निष्कारण-करुणावन्तमवन्तं रे ॥१॥
 क्षणमुपधाय मनःस्थिरतायां, पिबत जिनागमसारम् ।
 कापथघटनाविकृतवियारं, त्यजत कृतान्तमसारं रे ॥२॥
 परिहरणीयो गुरुरविवेकी, लभयति यो मतिमन्दम् ।
 सुगुरुवयः सुकृदपि परिपीतं, प्रथयति परमानन्दं रे ॥३॥
 कुमततमोत्तरमीलितनयनं, किमु पृच्छत पन्थानम् ।
 दधिबुद्ध्या नर जलमन्थन्यां, किमु निदधत मन्थानं रे ॥४॥
 अनिरुद्धं मन एव जनानां, जनयति विविधातङ्कम् ।
 सपदि सुभानि तदेव विधत्ते, आत्मारामशङ्कं रे ॥५॥
 परिहरताश्रव विकथागौरव-मदनमनाद्विवयस्यम् ।
 क्रियतां सांवरसाप्तपदीनं, ध्रुवमिदमेव रहस्यं रे ॥६॥
 सख्यत छल किं लवकान्तारे, गदनिङ्कुरम्भमपारम् ।
 अनुसरताडडितजगद्गुणकारं, जिनपतिमगदङ्कारं रे ॥७॥
 शृणुतैकं विनयोदितवयनं, नियतायतिछितरयनम् ।
 रययत कृतसुभशतसन्धानं, शान्तसुधारसपानं रे ॥८॥

छति पञ्चदशः प्रकाशः

माध्यस्थ्य भावना

(पञ्चापि शालिनीवृत्तानि)

श्रान्ता यस्मिन् विश्रमं संश्रयन्ते,
 रुग्णाः प्रीतिं यत्समासाद्य सद्यः ।
 लब्धं रागद्वेषविद्वेषिरोधा-
 दौदासीन्यं सर्वदा तत् प्रियं नः ॥१॥
 लोके लोका त्मिन्नत्मिन्नस्वःपाः,
 त्मिन्नैर्त्मिन्नैः कर्मत्मिर्मर्मात्मिद्विभः ।
 रम्यारम्यैश्च्येष्टितैः कस्य कस्य,
 तद्विद्वद्विभः स्तूयते रुष्यते वा ॥२॥
 मिथ्या शंसन् वीरतीर्थेश्वरेश
 रोद्गुं शेके न स्वशिष्यो जमालिः ।
 अन्यः को वा रोत्स्यते केन पापात्,
 तस्मादौदासीन्यमेवात्मनीनम् ॥३॥

अर्हन्तोऽपि प्राज्यशक्तिस्पृशः किं,
 धर्मोद्योगं कारयेयुः प्रसह्य ।
 दद्युः शुद्धं किन्तु धर्मोपदेशं,
 यत्कुर्वाणः द्रुस्तरं निस्तरन्ति ॥४॥
 तस्माद्दौदासीन्यपीयूषसारं,
 वारं वारं हन्त सन्तो लिङ्गन्तु ।
 आनन्दानामुत्तरङ्गततरङ्गै-
 र्णवद्विभर्यद् भुज्यते मुक्तिसौष्यम् ॥५॥

(षोडशभावनागोयाष्टकम्-प्रभाति-राग)

अनुभव विनय! सदा सुभमनुभव, औदासीन्यमुद्धारं रे । ॥१॥
 कुशलसमागमभागमसारं, कामितफलमन्दारं रे
 परिहर परयिन्तापरिवारं, यिन्तय निजभविकारं रे । ॥२॥
 तव किं कोऽपि यिनोति करीरं, यिन्तुतेऽन्यः सलकारं रे
 योऽपि न सलते छितमुपदेशं, तद्दुपरि मा कुरु कोपं रे । ॥३॥
 निष्कलया किं परजनतप्त्या, कुरुषे निजसुखलोपं रे
 सूत्रमपास्य जडा भाषन्ते, केयन मतमुत्सूत्रं रे । ॥४॥
 किं कुर्मस्ते परिहृतपयसो, यद्वि पिबन्ति मूत्रं रे
 पश्यसि किं न मनःपरिणामं, निजनिजगत्यनुसारं रे । ॥५॥
 येन जनेन यथा भवितव्यं, तद् भवता दुर्वारं रे
 रमय हृदा हृदयङ्गमसमतां, संवृणु मायाजालं रे । ॥६॥
 वृथा वलसि पुद्गलपरवशता-मायुः परिमितकालं रे
 अनुपमतीर्थमिदं स्मर येतन-मन्तःस्थितभभिरामं रे । ॥७॥
 विरतिभावविशदपरिणामं, लभसे सुभमविरामं रे
 परब्रह्मपरिणामनिदानं, स्फुटकेवलविज्ञानं रे । ॥८॥
 विरयय विनय! विवेचितज्ञानं, शान्तसुधारसपानं रे

एति षोडशः प्रकाशः

(स्रग्धरावृत्तद्वयम्)

अेवं सदृभावनाभिः, सुरभितहृदयाः संशयातीतगीतो-
 ग्रीतस्त्रीतात्मतत्त्वा-स्वरितमपसरन्, -मोडनिद्राममत्वाः ।
 गत्वा सत्त्वा ममत्वा-उतिशयमनुपमां, यकिशकाधिकानां;
 सौभ्यानां मङ्गु लक्ष्मीं, परिचितविनयाः स्फारकीर्ति श्रयन्ते ॥१॥
 दुर्ध्यानप्रेतपीडा, प्रभवति न मनाङ्, कायिदद्वन्द्वसौष्य-
 स्फातिः प्रीणाति यित्तं, प्रसरति परितः, सौष्यसौहित्यसिन्धुः
 क्षीयन्ते रागरोषप्रभृतिरिपुलटाः, सिद्धिसाप्राज्यलक्ष्मीः,
 स्वादृश्या यन्महिम्ना विनयशुचिधियो, भावनास्ताः श्रयध्वम् ॥२॥

(पथ्यावृत्तम्)

श्रीडीरविजयसूरीश्वरशिष्यौ, सोदरावभूतां द्वौ । ॥३॥
 श्रीसोमविजयवायक-वायकवरकीर्तिविजयाभ्यौ

(गीतिद्वयम्)

तत्र य- श्रीकीर्तिविजयवायक-शिष्योपाध्याय विनयविजयेन । ॥४॥
 शान्तसुधारसनामा, संदृब्धो भावनाप्रबन्धोऽयम्
 शिषिनयनसिन्धुशिमित,-वर्षे उर्षेण गन्धपुरनगरे । ॥५॥
 श्रीविजयप्रभसूरि,-प्रसादतो यत्न अेष सङ्गोऽभूत्

(ઉપજાતિ વૃત્તમ્)

યથા વિદ્યુઃ ષોડશત્ભિઃ કલાત્ભિઃ, સમ્પૂર્ણતામેત્ય જગત્ પુન્નીતે
ગ્રન્થસ્તથા ષોડશત્ભિઃ પ્રકાશૌ-રયં સમગ્રૌઃ શિવમાતનોતુ ॥૬॥

(ઇન્દ્રવજ્રવૃત્તમ્)

યાવજજગત્યેષ સહસ્રભાનુઃ, પીયૂષભાનુશ્ચ સદોદયેતે ।
તાવત્સતામેતદપિ પ્રમોદં, જ્યોતિઃસ્ફુરદ્વાઙ્મયમાતનોતુ ।

ઇતિ શ્રીશાન્તસુધારસનામા ભાવનાપ્રબંધઃ સમાપ્તઃ

કલિકાલસર્વજ્ઞશ્રીહેમચન્દ્રાચાર્યરચિતમ્

યોગશાસ્ત્રમ્

પ્રથમઃ પ્રકાશઃ

નમો દુર્વારરાગાદિ,વૈરિવારનિવારિણે ।
અર્હતે યોગિનાથાય, મહાવીરાય તાયિને ॥૧॥
પન્નગે ચ સુરેન્દ્રે ચ, કૌશિકે પાદસંસ્પૃશિ ।
નિર્વિશેષમનસ્કાય, શ્રીવીરસ્વામિને નમઃ ॥૨॥
કૃતાપરાધેડપિ જને, કૃપામન્થરતારયોઃ ।
ઈષદ્બાષ્પાર્દયોર્ભદ્રં, શ્રીવીરજિનનેત્રયોઃ ॥૩॥
શ્રુતામ્બોધેરધિગમ્ય, સમ્પ્રદાયાચ્ચ સદ્ગુરોઃ ।
સ્વસંવેદનતથ્યાપિ, યોગશાસ્ત્રં વિરચ્યતે ॥૪॥
યોગઃ સર્વવિપદ્વલ્લી-વિતાને પરશુઃ શિતઃ ।
અમૂલમન્ત્રતન્ત્રં ચ, કાર્મણં નિર્વૃત્તિશ્રિયઃ ॥૫॥
ભૂયાંસોડપિ હિ પાખ્માનઃ, પ્રલયં યાન્તિ યોગતઃ ।
ચણ્ડવાતાદ્ ઘનઘના, ઘનાઘનઘટા ઇવ ॥૬॥
ક્ષિણોતિ યોગઃ પાપાનિ, ચિરકાલાર્જિજિતાન્યપિ ।
પ્રચિતાનિ યથૈધાંસિ, ક્ષણાદેવાશુશુક્ષણિઃ ॥૭॥
કફ્કવિપ્રુણમલામર્શ-સર્વૌષધિમહર્દયઃ ।
સમ્ભિન્નસોતોલબ્ધિશ્ચ, યૌગં તાણ્ડવડમ્બરમ્ ॥૮॥
ચારણાશીવિષાવધિ-, મનઃપર્યાયસમ્પદઃ ।
યોગકલ્પદ્રુમસ્યૈતા, વિકાસિકુસુમશ્રિયઃ ॥૯॥
અહો યોગસ્ય માહાત્મ્યં, પ્રાજ્યં સામ્રાજ્યમુદ્વહન્ ।
અવાપ કેવલજ્ઞાનં, ભરતો ભરતાધિપઃ ॥૧૦॥
પૂર્વમપ્રાપ્તધર્માડપિ પરમાનન્દનન્દિતા ।
યોગપ્રભાવતઃ પ્રાપ, મરુદેવા પરં પદમ્ ॥૧૧॥
બ્રહ્મસ્ત્રીભ્રૂણગોઘાત-, પાતકાન્નરકાતિથેઃ ।
દૃઢપ્રહારિપ્રભૃતે-યૌગો હસ્તાવલમ્બનમ્ ॥૧૨॥
તત્કાલકૃતદુષ્કર્મ-કર્મઠસ્ય દુરાત્મનઃ ।
ગોપ્ત્રે ચિલાતિપુત્રસ્ય, યોગાય સ્પૃહયેન્ન કઃ? ॥૧૩॥
તસ્યાજનનિરેવાસ્તુ, નૃપશોર્મોઘજન્મનઃ ।
અવિદ્ધકર્ણો યો યોગ, ઇત્યક્ષરશલાક્યા ॥૧૪॥
ચતુર્વર્ગેડગ્રણીર્મોક્ષો, યોગસ્તસ્ય ચ કારણમ્ ।
જ્ઞાનશ્રદ્ધાનચારિત્ર-, રૂપં રત્નત્રયં ચ સઃ ॥૧૫॥
યથાવસ્થિતતત્વાનાં, સંક્ષેપાદ્વિસ્તરેણ વા ।
યોડવબોધસ્તમત્રાહુઃ, સમ્યગ્જ્ઞાનં મનીષિણઃ ॥૧૬॥
રુચિર્જિનોક્તતત્ત્વેષુ, સમ્યક્શ્રદ્ધાનમુચ્યતે ।
જાયતે તન્નિસર્ગેણ, ગુરોરધિગમેન વા ॥૧૭॥
સર્વસાવદ્યયોગાનાં, ત્યાગશ્ચારિત્રમિષ્યતે ।

कीर्तितं तदहिसादि-प्रतलेदेन पञ्चधा	॥१८॥
अहिसासूनृतास्तेय- , ब्रह्मयर्थापरिग्रहाः ।	
पञ्चभिः पञ्चभिर्युक्ता, भावनाभिर्विमुक्तये	॥१९॥
न यत् प्रमादयोगेन, जिवितव्यपरोपणम् ।	
त्रसानां स्थावराणां य, तदहिसाप्रतं मतम्	॥२०॥
प्रियं पथ्यं वयस्तथ्यं, सूनुतप्रतमुच्यते ।	
तत्तथ्यमपि नो तथ्य-मप्रियं याहितं य यत्	॥२१॥
अनादानमदत्तस्या, - स्तेयप्रतमुद्गीरितम् ।	
बाह्याः प्राणा नृणामर्थो, उरता तं उता छि ते	॥२२॥
दिव्यौदारिककामानां, कृतानुमतिकारितैः ।	
मनोवाक्कायतस्त्यागो, ब्रह्माष्टादशधा मतम्	॥२३॥
सर्वभावेषु भूयर्था, -स्त्यागः स्यादपरिग्रहः ।	
यदसत्स्वपि जायेत, भूयर्था यित्तविप्लवः	॥२४॥
भावनाभिर्भावितानि, पञ्चभिः पञ्चभिः कृमात् ।	
महाप्रतानि नो कस्य, साधयन्त्यव्ययं पदम्	॥२५॥
मनोगुप्त्येषणादाने, -र्थाभिः समितिभिः सदा ।	
दृष्टान्नपानग्रहणो, -नाहिसां भावयेत् सुधीः	॥२६॥
हास्यलोभमयकोध, -प्रत्याभ्यानैर्निरन्तरम् ।	
आलोच्य भाषणोनापि, भावयेत् सूनुतप्रतम्	॥२७॥
आलोच्य्यावग्रहयाज्या-भीक्ष्णावग्रहयायनम् ।	
अेतावन्मात्रमेवैत, -दित्यवग्रहधारणम्	॥२८॥
समानधार्मिकेभ्यश्च, तथावग्रहयायनम् ।	
अनुज्ञापितपानान्ना, -शनमस्तेयभावनाः	॥२९॥ युग्मम्
स्त्रीषण्डपशुमद्वेश्मा, -सनकुड्यान्तरोज्जनात् ।	
सरागस्त्रीकथात्यागात्, प्राग्रतस्मृतिवर्जनात्	॥३०॥
स्त्रीरम्याङ्गेषुस्वाङ्ग-संस्कारपरिवर्जनात् ।	
प्रणीतात्यशनत्यागाद्, ब्रह्मयर्थं तु भावयेत्	॥३१॥ युग्मम्
स्पर्शं रसे य गन्धे य, रूपे शब्दे य छारिणि ।	
पञ्चस्वितीन्द्रियार्थेषु, गाढं गार्ध्यस्य वर्जनम्	॥३२॥
अेतेष्वेवामनोज्ञेषु, सर्वथा द्वेषवर्जनम् ।	
आङ्गिच्यन्यप्रतस्यैवं, भावनाः पञ्च कीर्तिताः	॥३३॥ युग्मम्
अथवा पञ्चसमिति, -गुप्तित्रयपवित्रितम् ।	
यत्रिं सम्यक्त्यारित्र, -मित्याहुर्मुनिपुङ्गवाः	॥३४॥
र्थाभाषैषणादान, -निक्षेपोत्सर्गसंज्ञिकाः ।	
पञ्चाहुः समितीस्तिस्रो, गुप्तीस्त्रियोगनिग्रहात्	॥३५॥
लोकान्तिवाहिते मार्गे, युम्भिते भास्वदंशुभिः ।	
जन्तुरक्षार्थमालोक्य, गतिरीर्या मता सताम्	॥३६॥
अवद्यत्यागतः सर्व, -जनीनं मितभाषणम् ।	
प्रिया वायंयमानां सा, भाषासमितिरुच्यते	॥३७॥
द्वियत्वार्तिशता भिक्षा, -दोषैर्नित्यमदूषितम् ।	
मुनिर्यदन्नमादत्ते, सैषणासमितिर्भता	॥३८॥
आसनादीनि संवीक्ष्य, प्रतिविष्य य यत्नतः ।	
गृह्णीयान्निक्षिपेद्वा यत्, सादानसमितिः स्मृता	॥३९॥
कङ्कभूत्रमलप्रायं, निर्जन्तुजगतीतले ।	
यत्नाद्यद्वृत्सृजेत् साधुः, सोत्सर्गसमितिर्भवेत्	॥४०॥
विमुक्तकल्पनाजलं, समत्वे सुप्रतिष्ठितम् ।	

आत्मारामं मनस्तज्जै, -र्मनोगुप्तिरुदाहता	॥४१॥
संज्ञादिपरिहारेण, यन्मौनस्यावलम्बनम् ।	
वाग्वृत्तेः संवृतिर्वा या, सा वाग्गुप्तिरिहोच्यते	॥४२॥
उपसर्ग-प्रसङ्गेऽपि, कायोत्सर्गजुषो मुनेः ।	
स्थिरीभावः शरीरस्य, कायगुप्तिर्निगद्यते	॥४३॥
शयनासननिक्षेपा, -दानयङ्कमेषु यः ।	
स्थानेषु येष्टानियमः, कायगुप्तिस्तु साऽपरा	॥४४॥
अेताश्चारित्रगात्रस्य, जन्नात् परिपालनात् ।	
संशोधनाय साधूनां, मातरोऽष्टौ प्रकीर्तिताः	॥४५॥
सर्वात्मना यतीन्द्राणां, मेतश्चारित्रमीरितम् ।	
यतिधर्मानुरक्तानां, देशतः स्यादगारिणाम्	॥४६॥
न्यायसम्पन्नविवः, शिष्टाचारप्रशंसकः ।	
कुलशीलसमैः सार्द्धं, कृतोद्दालोऽन्यगोत्रजैः	॥४७॥
पापभीरुः प्रसिद्धं य, देशाचारं समायरन् ।	
अवर्षावादी न क्वापि, राजादिषु विशेषतः	॥४८॥
अनतिव्यक्तगुप्ते य, स्थाने सुप्रातिवेशिके ।	
अनेकनिर्गमद्वार-, विवर्जितनिकेतनः	॥४९॥
कृतसङ्गः सदाचारै-, र्मातापित्रोश्च पूजकः ।	
त्यजन्नुपप्लुतं स्थान-, मप्रवृत्तस्य गर्हिते	॥५०॥
व्ययमायोजितं कुर्वन्, वेषं वित्तानुसारतः ।	
अष्टभिर्धीगुणैर्युक्तः, शृण्वानो धर्ममन्वहम्	॥५१॥
अच्छो भोजनत्यागी, काले भोक्ता य सात्म्यतः ।	
अन्योन्याप्रतिबन्धेन, त्रिवर्गमपि साधयन्	॥५२॥
यथावदतिथौ साधौ, दीने य प्रतिपत्तिकृत् ।	
सदानभिनिविष्टस्य, पक्षपाती गुणेषु य	॥५३॥
अदेशकालयोश्चर्या, त्यजन् ज्ञानन् भलाभलम् ।	
वृत्तस्थज्ञानवृद्धानां, पूजकः पोष्यपोषकः	॥५४॥
दीर्घदर्शी विशेषज्ञः, कृतज्ञो लोकवल्लभः ।	
सलज्जः सदयः सौम्यः, परोपकृतिकर्मठः	॥५५॥
अन्तरङ्गारिषड्वर्ग-, परिहारपरायणः ।	
वशीकृतेन्द्रियग्रामो, गृहधर्माय कल्पते	॥५६॥

(दशभिःकुलकम्)

द्वितीयः प्रकाशः

सम्यक्त्वमूलानि पठ्या-, षुप्रतानि गुणास्त्रयः ।	
शिक्षापदानि यत्वारि, प्रतानि गृहमेधिनाम्	॥१॥
या देवे देवताबुद्धि-, गुरौ य गुरुतामतिः ।	
धर्मे य धर्मधीः शुद्धा, सम्यक्त्वमिदमुच्यते	॥२॥
अदेवे देवबुद्धिर्या, गुरुधीरगुरौ य या ।	
अधर्मे धर्म्बुद्धिश्च, मिथ्यात्वं तद्विपर्ययात्	॥३॥
सर्वज्ञो जितरागादि-, दोषस्त्रैलोक्यपूजितः ।	
यथास्थितार्थवादी य, देवोऽर्हन् परमेश्वरः	॥४॥
ध्यातव्योऽयमुपास्योऽय-, मयं शरणाभिष्यताम् ।	
अस्यैव प्रतिपत्तव्यं, शासनं येतनाऽस्ति येत्	॥५॥
ये स्त्रीशस्त्राक्षसूत्रादि-, रागाद्यङ्कलङ्कितः ।	
निग्रहानुग्रहपरा-, स्ते देवाः स्युर्न मुक्तये	॥६॥
नाट्यादृहाससङ्गीता-, द्युपप्लवविसंस्थुलाः ।	

लम्भयेयुः पदं शान्तं, प्रपन्नान् प्राणिनः कथम् महाव्रतधरा धीरा, लैक्षमात्रोपश्रुविनः ।	॥७॥
सामायिकस्था धर्माप-, देशका गुरवो मताः सर्वाभिलाषिणः सर्व-, भोजिनः सपरिग्रहाः ।	॥८॥
अब्रह्मचारिणो मिथ्यो-पदेशा गुरवो न तु परिग्रहारम्भमग्ना-, स्तारयेयुः कथं परान् ।	॥९॥
स्वयं हरिद्रो न पर-, भीक्षुरीकर्तुमीश्वरः दुर्गतिप्रपत्तप्राणि-, धारणाद्धर्म उच्यते ।	॥१०॥
संयमादिदृशविधः, सर्वज्ञोक्तो विमुक्तये अपौरुषेयं वयन-, मसम्भवि भवेद्यदि ।	॥११॥
न प्रभाषं भवेद्वायां, द्याप्ताधीना प्रभाषता मिथ्यादृष्टिभिराम्नातो, हिंसाद्यैः क्लृप्तीकृतः ।	॥१२॥
स धर्मं धृतिं वित्तोऽपि, भवन्नमणकारणम् सरागोऽपि हि देवश्येद्, गुरुरब्रह्मचार्यपि ।	॥१३॥
कृपाहीनोऽपि धर्मः स्यात्, कष्टं नष्टं उदा जगत् शमसंवेगनिर्वेदा-नुकम्पास्तिक्यलक्षणैः ।	॥१४॥
लक्षणैः पञ्चभिः सम्यक्, सम्यक्त्वमुपलक्ष्यते स्थैर्यं प्रत्नावना भक्तिः, कौशलं जिनशासने ।	॥१५॥
तीर्थसेवा य पञ्चास्य, लूषणानि प्रयक्षते शङ्का काङ्क्षा विचिकित्सा, मिथ्यादृष्टिप्रशंसनम् ।	॥१६॥
तत्संस्तवश्यं पञ्चापि, सम्यक्त्वं दूषयन्त्यलम् विरतिं स्थूलहिंसादे-द्विविधत्रिविधादिना ।	॥१७॥
अहिंसादीनि पञ्चाणु-प्रतानि जगद्गुणिनाः पद्गुण्डुष्टिकुण्डित्वादि, दृष्टवा हिंसाङ्गं सुधीः ।	॥१८॥
निरागस्त्रसजन्तूनां, हिंसां सङ्कल्पतस्त्यजेत् आत्मवत् सर्वभूतेषु, सुषुप्तैः प्रियाप्रिये ।	॥१९॥
यिन्तयन्नात्मनोऽनिष्टां, हिंसामन्यस्य नायरेत् निरर्थिकां न कुर्वीत, श्रुतेषु स्थावरेष्वपि ।	॥२०॥
हिंसामहिंसाधर्मज्ञः, काङ्क्षन्मोक्षमुपासकः प्राणी प्राणितलोभेन, यो राज्यमपि मुञ्चति ।	॥२१॥
तद्वधोत्थमघं सर्वो-, वीदानेऽपि न शाम्यति वने निरपराधानां, वायुतोयतृणाशिनाम् ।	॥२२॥
निघ्नन् मृगाणां मांसार्थी, विशिष्येत कथं शुनः दीर्यमाणः कुशेनापि, यः स्वाङ्गे उन्त दूयते ।	॥२३॥
निर्मन्तून् स कथं जन्तू-, नन्तयेन्निशितायुधैः निर्मातुं कूरकर्माणाः, क्षणिकात्मानो धृतिम् ।	॥२४॥
समापयन्ति सकलं, जन्मान्यस्य शरीरिणः भ्रियस्वेत्युच्यमानोऽपि, देही भवति दुःषितः ।	॥२५॥
भार्यमाणः प्रहरणै-, दारुणैः स कथं भवेत् श्रूयते प्राणिघातेन, रौद्रध्यानपरायणौ ।	॥२६॥
सुभूमो ब्रह्मदत्तश्च, सप्तमं नरकं गतौ कुण्डिर्वरं वरं पद्गु-रशरीरी वरं पुमान् ।	॥२७॥
अपि सम्पूर्णासर्वाङ्गो, न तु हिंसापरायणः हिंसा विघ्नाय जायेत, विघ्नशान्त्यै कृताऽपि हि ।	॥२८॥
कुलाचारधियाऽप्येषा, कृता कुलविनाशिनी अपि वंशकमायातां, यस्तु हिंसा परित्यजेत् ।	॥२९॥

स श्रेष्ठः सुलस एव, कालसौकरिकात्मजः	॥३०॥
दमो देवगुरुपास्ति- , दर्शनमध्ययनं तपः ।	
सर्वमप्येतदङ्गलं, हिंसां येन परित्यजेत्	॥३१॥
विश्वस्तो मुग्धधीर्लोकः, पात्यते नरकावनौ ।	
अहो नृशंसैर्लोभान्धै- , हिंस्रशास्त्रोपदेशकैः	॥३२॥
‘यज्ञार्थं पशवः सृष्टाः, स्वयमेव स्वयंभुवा ।	
यज्ञोऽस्य भूत्यै सर्वस्य, तस्माद्यज्ञे वधोऽवधः	॥३३॥
औषध्यः पशवो वृक्षा- , स्तिर्यग्यः पक्षिणस्तथा ।	
यज्ञार्थं निधनं प्राप्ताः, प्राप्नुवन्त्युच्छ्रितिं पुनः	॥३४॥
मधुपर्के य यज्ञे य, पितृद्वैवतकर्मणि ।	
अत्रैव पशवो हिंस्या, नान्यत्रेत्यब्रवीन्मनुः	॥३५॥
अेष्वर्थेषु पशून् हिंसन्, वेदतत्त्वार्थविद् द्विजः ।	
आत्मानं य पशूंश्चैव, गमयत्युत्तमां गतिम्	॥३६॥
ये यक्षुः क्रूरकर्माणिः शास्त्रं हिंसोपदेशकम् ।	
क्व ते यास्यन्ति नरके, नास्तिकेभ्योपि नास्तिकाः	॥३७॥
वरं वराकश्यार्वाको, योऽसौ प्रकटनास्तिकः ।	
वेदोक्तितापसश्छद्म- , अन्नं रक्षो न जैमिनिः	॥३८॥
देवोपहारव्याजेन, यज्ञव्याजेन येऽथवा ।	
घ्नन्ति जन्तून् गतघृणा, घोरां ते यान्ति दुर्गतिम्	॥३९॥
शमशीलदयामूलं, हित्वा धर्मं जगद्धितम् ।	
अहो हिंसाऽपि धर्माय, जगदे मन्दबुद्धिभिः	॥४०॥
‘हविर्यश्चिररात्राय, यस्यानन्त्याय कल्पते ।	
पितृभ्यो विधिवद्दत्तं, तत्प्रवक्ष्याम्यशेषतः	॥४१॥
‘तिलव्रीहियवैर्माषै- , रदृत्भिर्भूलङ्गलेन य ।	
दत्तेन मासं प्रीयन्ते, विधिवत्पितरो नृणाम्	॥४२॥
‘द्वौ मासौ मत्स्यमांसेन, त्रीन् मासान् हारिणो न तु ।	
औरभ्रेणाथ यतुरः, शाकुनेनेह पग्य तु	॥४३॥
‘षण्मासांश्छागमांसेन, पार्श्वतेनेह सप्त वै ।	
अष्टावेषस्य मांसेन, रौरवेश नवैव तु	॥४४॥
‘दश मासांस्तु तृप्यन्ति, वराहमहिषाभिषैः ।	
शशकूर्मयोर्मासेन, मासानेकादशैव तु	॥४५॥
‘संवत्सरं तु गव्येन, पयसा पायसेन तु ।	
वाध्रीणसस्य मांसेन तृप्तिर्द्वादशवार्षिकी	॥४६॥
एति स्मृत्यनुसारेण, पितृणां तर्पणाय या ।	
भूद्वैर्विधीयते हिंसा, साऽपि दुर्गतिहेतवे	॥४७॥
यो भूतेष्वभयं दद्याद्, भूतेभ्यस्तस्य नो भयम् ।	
यादृग्वितीर्यते दानं, तादृगासाद्यते ङ्गलम्	॥४८॥
कोदण्डदण्डयकासि- , शूलशक्तिधराः सुराः ।	
हिंसका अपि हा कष्टं, पूज्यन्ते देवताधिया	॥४९॥
मातेव सर्वभूताना- , महिसा हितकारिणी ।	
अहिंसैव हि संसार- , भरावभृतसारणिः	॥५०॥
अहिंसा दुःखदावाग्नि- , प्रावृषेण्यघनावली ।	
भवन्नभिरुगार्त्ताना- , महिसा परभौषधी	॥५१॥
दीर्घमायुः परं रूपा- , भारोग्यं श्लाघनीयता ।	
अहिंसायाः ङ्गलं सर्वं, किमन्यत्कामदेव सा	॥५२॥
मन्मनत्वं, काङ्क्षत्वं, भूकत्वं मुञ्जरोगिताम् ।	

वीक्ष्यासत्यङ्गं कन्या-लीकाद्यसत्यमुत्सृजेत्	॥५३॥
कन्यागोभूम्यलीकानि, न्यासापडरशं तथा ।	
कूटसाक्ष्यं य पञ्चेति, स्थूलासत्यान्यकीर्तयन्	॥५४॥
सर्वलोकविरुद्धं यद्, यद्विश्वसितघातकम् ।	
यद्विपक्षश्च पुण्यस्य, न वदेत्तदसूनृतम्	॥५५॥
असत्यतो लघीयस्त्व-, मसत्याद्वयनीयता ।	
अधोगतिरसत्याख्य, तदसत्यं परित्यजेत्	॥५६॥
असत्यवयनं प्राज्ञः, प्रमादेनापि नो वदेत् ।	
श्रेयांसि येन लभ्यन्ते, वात्ययेव मडाद्रुमाः	॥५७॥
असत्यवयनाद्वैर-, विषादाप्रत्ययादयः ।	
प्रादुःषन्ति न के दोषाः, कुपथ्याद् व्याधयो यथा	॥५८॥
निगोदेष्वथ तिर्यक्षु, तथा नरकवासिषु ।	
उत्पद्यन्ते मूषावाह-प्रसादेन शरीरिणः	॥५९॥
भ्रूयाद् भियोपरोधाद्वा, नासत्यं कालिकार्यवत् ।	
यस्तु भ्रूते स नरकं, प्रयाति वसुराजवत्	॥६०॥
न सत्यमपि भाषेत, परपीडाकरं वयः ।	
लोकेऽपि श्रूयते यस्मात् कौशिको नरकं गतः	॥६१॥
अल्पादपि मूषावाहाद्, रौरवादिषु संभवः ।	
अन्यथा वदतां जैर्नी, वायं त्वल्लड का गतिः	॥६२॥
ज्ञानयारित्रयोर्भूलं, सत्यमेव वदन्ति ये ।	
धात्री पवित्रीक्रियते, तेषां यरुणरेणुभिः	॥६३॥
अलीकं ये न भाषन्ते, सत्यव्रतमडाधनाः ।	
नापराद्द्रुमलं तेभ्यो, लूतप्रेतोरगादयः	॥६४॥
दोर्भाङ्गं प्रेष्यतां दास्य-मङ्गच्छेदं दरिद्रताम् ।	
अदत्तात्तङ्गलं ज्ञात्वा, स्थूलस्तेयं विवर्जयेत्	॥६५॥
पतितं विस्मृतं नष्टं, स्थितं स्थापितमाहितम् ।	
अदत्तं नाददीत स्वं, परकीयं क्वचित्सुधीः	॥६६॥
अयं लोकः परलोको, धर्मो धैर्यं धृतिर्मतिः ।	
मुष्णता परकीयं स्वं, मुषितं सर्वमाप्यदः	॥६७॥
अेकस्यैकं क्षणं दुःखं, मार्यमाणस्य जायते ।	
सपुत्रपौत्रस्य पुन-र्यावज्ज्वावं हते धने	॥६८॥
यौर्यपापद्रुमस्येह, वधभन्धादिकं इलम् ।	
जायते परलोके तु, इलं नरकवेदना	॥६९॥
दिवसे वा रजन्यां वा, स्वप्ने वा जागरेऽपि वा ।	
सशल्य एव यौर्येण, नैति स्वास्थ्यं नरः क्वचित्	॥७०॥
मित्रपुत्रकलत्राणि, त्रातरः पितरोऽपि हि ।	
संसृजन्ति क्षणमपि, न म्लेच्छैरिव तस्करैः	॥७१॥
संभन्ध्यपि निगृह्येत, यौर्यान्मण्डिकवन्नृपैः ।	
यौरोऽपि त्यक्तयौर्यः स्यात्, स्वर्गभाग्रीहिलेयवत्	॥७२॥
दूरे परस्य सर्वस्व-, मपलर्तुमुपक्रमः ।	
उपाददीत नादत्तं, तृष्णमात्रमपि क्वचित्	॥७३॥
परार्थग्रहणे येषां, नियमः शुद्धयेतसाम् ।	
अभ्यायान्ति श्रियस्तेषां, स्वयमेव स्वयंवराः	॥७४॥
अनर्था दूरतो यान्ति, साधुवादः प्रवर्तते ।	
स्वर्गसौभ्यानि दौकन्ते, स्फुटमस्तेययारिणाम्	॥७५॥
षण्डत्वमिन्द्रियच्छेदं, वीक्ष्यान्नङ्गलं सुधीः ।	

ભવેત્ સ્વદારસંતુષ્ટો-, ડન્યદારાન્ વા વિવર્જ્યેત્	॥૭૬॥
રમ્યમાપાતમાત્રે યત્, પરિણામેડતિદારુણામ્ ।	
કિમ્પાકફલસડ્કાશં, તત્કઃ સેવેત મૈથુનમ્	॥૭૭॥
કમ્પઃ સ્વેદઃ શ્રમો મૂર્ચ્છા, ભ્રમિગ્લાનિર્બલક્ષયઃ ।	
રાજ્યક્ષ્માદિરોગાશ્ચ, ભવેયુર્મૈથુનોત્થિતાઃ	॥૭૮॥
યોનિયન્ત્રસમુત્પન્નાઃ, સુસૂક્ષ્મા જન્તુરાશયઃ ।	
પીડ્યમાના વિપદાન્તે, યત્ર તન્મૈથુનં ત્યજેત્	॥૭૯॥
‘રક્તજાઃ કૃમયઃ સૂક્ષ્મા, મૃદુમધ્યાધિશક્તયઃ ।	
જન્મવર્ત્મસુ કણ્ડૂતિ, જનયન્તિ તથાવિધામ્	॥૮૦॥
સ્ત્રીસમ્ભોગેન યઃ કામ-, જ્વરં પ્રતિચિકીર્ષતિ ।	
સ હુતાશં ઘૃતાહુત્યા, વિધ્યાપયિતુમિચ્છતિ	॥૮૧॥
વરં જ્વલદ્વયઃસ્તમ્ભ-, પરિરમ્ભો વિધીયતે ।	
ન પુનર્નરકદ્વાર-, રામાજઘનસેવનમ્	॥૮૨॥
સતામપિ હિ વામભ્રૂ-દ્દાના હૃદયે પદમ્ ।	
અભિરામં ગુણગ્રામં, નિર્વાસયતિ નિશ્ચિતમ્	॥૮૩॥
વજ્યકત્વં નૃશંસત્વં, ચગ્ન્યલત્વં કુશીલતા ।	
ઇતિ નૈસર્ગિકા દોષા, યાસાં તાસુ રમેત કઃ	॥૮૪॥
પ્રાપ્તું પારમપારસ્ય, પારાવારસ્ય પાર્યતે ।	
સ્ત્રીણાં પ્રકૃતિવકાણાં, દુશ્ચરિત્રસ્ય નો પુનઃ	॥૮૫॥
નિતમ્બિન્યઃ પતિં પુત્રં, પિતરં ભ્રાતરં ક્ષણાત્ ।	
આરોપયન્ત્યકાર્યેડપિ, દુર્વૃત્તાઃ પ્રાણસંશયે	॥૮૬॥
ભવસ્ય બીજં નરક-, દ્વારમાર્ગસ્ય દીપિકા ।	
શુચાં કન્દઃ કલેર્મૂલં, દુઃખાનાં ખનિરડ્ગના	॥૮૭॥
મનસ્યન્યદ્વયસ્યન્યત્, ક્રિયાયામન્યદેવ હિ ।	
યાસાં સાધારણસ્ત્રીણાં, તાઃ કથં સુખહેતવઃ	॥૮૮॥
માંસમિશ્રં સુરામિશ્ર-, મનેકવિટયુમ્બિતમ્ ।	
કો વેશ્યાવદનં ચુમ્બે-, દુશ્ચિષ્ટમિવ ભોજનમ્	॥૮૯॥
અપિ પ્રદત્તસર્વસ્વાત્, કામુકાત્ ક્ષીણસમ્પદઃ ।	
વાસોડપ્યાચ્છેતુમિચ્છન્તિ, ગચ્છતઃ પશ્યયોષિતઃ	॥૯૦॥
ન દેવાન્ ગુરુન્નાપિ, સુહૃદો ન ચ બાન્ધવાન્ ।	
અસત્સડ્ગરતિર્નિત્યં, વેશ્યાવશ્યો હિ મન્યતે	॥૯૧॥
કુષ્ઠિનોડપિ સ્મરસમાન્, પશ્યન્તીં ધનકાડ્કયા ।	
તન્વન્તીં કૃત્રિમં સ્નેહં, નિઃસ્નેહાં ગણિકાં ત્યજેત્	॥૯૨॥
નાસક્ત્યા સેવનીયા હિ, સ્વદારા અપ્યુપાસકૈઃ ।	
આકરઃ સર્વપાપાનાં, કિં પુનઃ પરયોષિતઃ	॥૯૩॥
સ્વપતિં યા પરિત્યજ્ય, નિસ્ત્રપોપપતિં ભજેત્ ।	
તસ્યાં ક્ષણિકચિત્તાયાં, વિશ્રમ્ભઃ કોડન્યયોષિતિ	॥૯૪॥
ભીરોરાકુલચિત્તસ્ય, દુઃસ્થિતસ્ય પરસ્ત્રિયામ્ ।	
રતિર્ન યુજ્યતે કર્તુ-, મુપશૂનં પશોરિવ	॥૯૫॥
પ્રાણસન્દેહજનનં, પરમં વૈરકારણમ્ ।	
લોકદ્વયવિરુદ્ધં ચ, પરસ્ત્રીગમનં ત્યજેત્	॥૯૬॥
સર્વસ્વહરણં બન્ધં, શરીરાવયવચ્છિદામ્ ।	
મૃતશ્ચ નરકં ઘોરં, લભતે પારદારિકઃ	॥૯૭॥
સ્વદારરક્ષણો યત્નં, વિદધાનો નિરન્તરમ્ ।	
જાનન્નપિ જનો દુઃખં, પરદારાન્ કથં વ્રજેત્	॥૯૮॥
વિક્રમાકાન્તવિશ્વોડપિ, પરસ્ત્રીષુ રિરંસયા ।	

कृत्वा कुलक्षयं प्राप, नरकं दशकन्धरः	॥८८॥
लावण्यपुण्यावयवां, पदं सौन्दर्यसम्पदः ।	
कलाकलापकुशला-, भपि जघ्वात्परस्त्रियम्	॥१००॥
अकलङ्कमनोवृत्तेः, परस्त्रीसन्निधावपि ।	
सुदर्शनस्य किं भ्रूमः, सुदर्शनसमुन्नतेः?	॥१०१॥
ऐश्वर्यराजराजोऽपि, रुपमीनध्वजोऽपि य ।	
सीतया रावणो धव, त्याज्यो नार्या नरः परः	॥१०२॥
नपुंसकत्वं तिर्यकत्वं, दौर्भाग्यं य भवे भवे ।	
भवेन्नराणां स्त्रीणां या-, न्यकान्तासक्तयेतसाम्	॥१०३॥
प्राणाभूतं यरित्रस्य, परब्रह्मैककारणम् ।	
समायरन् ब्रह्मयर्थं, पूजितैरपि पूज्यते	॥१०४॥
यिरायुषः सुसंस्थाना, दृढसंलनना नराः ।	
तेजस्विनो मडावीर्या, भवेयुर्ब्रह्मयर्थतः	॥१०५॥
असन्तोषमविश्वास-, भारम्भं दुःभकारणम् ।	
मत्वा मूर्च्छाङ्गलं कुर्यात्, परिग्रहनियन्त्रणम्	॥१०६॥
परिग्रहमहत्त्वाद्धि, मज्जत्येव भवाम्बुधौ ।	
मडापोत धव प्राणी, त्यजेत्तस्मात् परिग्रहम्	॥१०७॥
त्रसरेणुसमोऽप्यत्र, न गुणः कोऽपि विद्यते ।	
दोषास्तु पर्वतस्थूलाः, प्रादुष्णन्ति परिग्रहे	॥१०८॥
सङ्गाद् भवन्त्यसन्तोऽपि, रागद्वेषादयो द्विषः ।	
मुनेरपि यलेय्येतो, यत्तेनान्दोलितात्मनः	॥१०९॥
संसारमूलमारम्भा-, स्तेषां हेतुः परिग्रहः ।	
तस्माद्गुपासकः कुर्या-, दल्पमल्पं परिग्रहम्	॥११०॥
मुष्णन्ति विषयस्तेना, दहति स्मरपावकः ।	
रुन्धन्ति वनिताव्याधाः, सङ्गैरङ्गीकृतं नरम्	॥१११॥
तृप्तो न पुत्रैः सगरः, कुशिकर्णो न गोधनैः ।	
न धान्यैस्तिलकश्रेष्ठी, न नन्दः कनकोत्करैः	॥११२॥
तपःश्रुतपरीवारां, शमसाम्राज्यसम्पदम् ।	
परिग्रहग्रहग्रस्ता-, स्यजेयुर्योगिनोऽपि हि	॥११३॥
असन्तोषवतः सौभ्यं, न शक्तस्य न यच्छिषः ।	
जन्तोः सन्तोषमाजो य-, दत्तयस्येव जयते	॥११४॥
सन्निधौ निधयस्तस्य, कामगव्यनुगाभिनी ।	
अमराः किङ्करायन्ते, सन्तोषो यस्य लूषणम्	॥११५॥

तृतीयः प्रकाशः

दशस्वपि कृता द्विष्टु, यत्र सीमा न लङ्घ्यते ।	
प्यातं द्विग्विरतिरिति, प्रथमं तद् गुणप्रतम्	॥१॥
यरायराणां श्रवानां, विमर्दननिवर्तनात् ।	
तप्तायोगोलकल्पस्य, सद्व्रतं गृह्णोऽप्यदः	॥२॥
जगद्गुणमभासस्य, प्रसरत्त्वोभवारिधेः ।	
स्मलनं विदधे तेन, येन द्विग्विरतिः कृता	॥३॥
भोगोपभोगयोः संप्या, शक्त्या यत्र विधीयते ।	
भोगोपभोगमानं तद्, द्वैतीयीकं गुणप्रतम्	॥४॥
सकृदेव भुज्यते यः, स भोगोऽन्नसगादिकः ।	

पुनः पुनः पुनर्भोग्य, उपभोगोऽङ्गनादिकः	॥५॥
मद्यं मांसं नवनीतं, मधूद्भ्रमरपञ्चकम् ।	
अनन्तकायमज्ञात- , इलं रात्रौ य भोजनम्	॥६॥
आमगोरससंपृक्तं, द्विदलं पुष्पितौदनम् ।	
दध्युद्धितयातीतं, कुशितान्नं य वर्जयेत्	॥७॥
मदिरापानमात्रेण, बुद्धिर्नश्यति दूरतः ।	
वैदग्धीभन्धुरस्यापि, दौर्भाग्येणैव कामिनी	॥८॥
पापाः कादम्बरीपान-विवशीकृतयेतसः ।	
जननीं हा प्रियीयन्ति, जननीयन्ति य प्रियाम्	॥९॥
न जानाति परं स्वं वा, मद्याय्यलितयेतनः ।	
स्वामीयति वराकः स्वं, स्वामिनं किङ्करीयति	॥१०॥
मद्यपस्य शबस्येव, लुठितस्य यतुष्यथे ।	
मूत्रयन्ति मुषे श्वानो, व्यात्ते विवरशङ्क्या	॥११॥
मद्यपानरसे मग्नो, नग्नः स्वपिति यत्वरे ।	
गूढं य स्वमत्प्रियायं, प्रकाशयति लीलया	॥१२॥
वारुणीपानतो यान्ति, कान्तिकीर्तिमतिश्रियः ।	
विचित्राश्वित्ररयना, विलुक्तजजलादिव	॥१३॥
भूतात्तवन्नरीनर्ति, रारटीति सशोकवत् ।	
दाडज्वरार्तवद् भूमौ, सुरापो लोलुठीति य	॥१४॥
विदधत्यङ्गशैथिल्यं, ग्लपयन्तीन्द्रियाणि य ।	
भूर्धर्माभतुष्ट्यां यच्छन्ती, डाला डालालोपमा	॥१५॥
विवेकः संयमो ज्ञानं, सत्यं शौचं दया क्षमा ।	
मद्यात्प्रलीयते सर्वं, तृणया वस्त्रिकाणादिव	॥१६॥
दोषाणां कारणं मद्यं, मद्यं कारणमापदाम् ।	
रोगात्तुर एवापथ्यं, तस्मान्मद्यं विवर्जयेत्	॥१७॥
शिखादिषति यो मांसं, प्राणि-प्राणापहारतः ।	
उन्मूलयत्यसौ मूलं, दयाऽऽप्यं धर्मशास्त्रिनः	॥१८॥
अशनीयन् सदा मांसं, दयां यो हि यिकीर्षति ।	
ज्वलति ज्वलने वल्ली, स रोपयितुमिच्छति	॥१९॥
उन्ता पलस्य विकेता, संस्कर्ता लक्षकस्तथा ।	
केताऽनुमन्ता दाता य, घातका एव यन्मनुः	॥२०॥
‘अनुमन्ता विशसिता, निहन्ता क्यविकयी ।	
संस्कर्ता योपहर्ता य, पादकश्येति घातकाः’	॥२१॥
‘नाकृत्वा प्राणिनां हिंसां, मांसमुत्पद्यते क्वथित् ।	
न य प्राणिवधः स्वर्ग्य-स्तस्मान्मांसं विवर्जयेत्	॥२२॥
ये लक्षयन्त्यन्यपलं, स्वकीयपलपुष्टये ।	
त एव घातका यन्न, वधको लक्षकं विना	॥२३॥
मिष्टान्नान्यपि विष्ठासा-दमृतान्यपि मूत्रसात् ।	
स्युर्यस्मिन्नङ्गकस्यास्य, कृते कः पापमायरेत्	॥२४॥
मांसाशने न दोषोऽस्ती-त्युच्यते यैर्दुरात्मभिः ।	
व्याधगृध्रवृकव्याघ्र-शृगालास्तेर्गुरुकृताः	॥२५॥
‘मां स लक्षयिताऽमुत्र’, यस्य मांसमिडाद्भ्युत्सृज्यते ।	
अेतन्मांसस्य मांसत्वे, निरुक्तं मनुरभ्रवीत्	॥२६॥
मांसास्वादनलुब्धस्य, देहिनं देहिनं प्रति ।	
उन्तुं प्रवर्तते बुद्धिः, शाकिन्या एव दुर्धियः	॥२७॥
ये लक्षयन्ति पिशितं, दिव्यभोज्येषु सत्स्वपि ।	

सुधारसं परित्यज्य, लुञ्जते ते हलाहलम् न धर्मो निर्दयस्यास्ति, पलादस्य कुतो दया ।	॥२८॥
पललुब्धो न तद्वृत्ति, विद्याद्वोपदिशेन्न हि केयिन्मांसं मलामोहा-दशनन्ति न परं स्वयम् ।	॥२९॥
देवपित्रतिथिभ्योऽपि, कल्पयन्ति यद्दृशिरे 'क्रीत्वा स्वयं वाऽप्युत्पाद्य, परोपहतमेव वा ।	॥३०॥
देवान् पितॄन् समभ्यर्च्य, षादन् मांसं न दृष्यति' मन्त्रसंस्कृतमध्यघाद्, यवाल्पमपि नो पलम् ।	॥३१॥
भवेज्जवितनाशाय, हलाहललवोऽपि हि सद्यः सम्भूर्छितानन्त-जन्तुसन्तानदूषितम् ।	॥३२॥
नरकाध्वनि पाथेयं, कोऽश्रीयात् पिशितं सुधीः अन्तर्मुहूर्तात् परतः, सुसूक्ष्मा जन्तुराशयः ।	॥३३॥
यत्र मूर्च्छन्ति तन्नाद्यं, नवनीतं विवेकिभिः अकस्याऽपि हि ज्वस्य हिंसने किमद्यं भवेत् ।	॥३४॥
जन्तुजातमयं तत्को, नवनीतं निषेवते? अनेकजन्तुसङ्घात-निघातनसमुद्भवम् ।	॥३५॥
जुगुप्सनीयं लावावत्, कः स्वादयति माक्षिकम् भक्षयन्माक्षिकं क्षुद्रं, जन्तुलक्षकयोद्भवम् ।	॥३६॥
स्तोकजन्तुनिहन्तव्यः, शौनिकेभ्योऽतिरच्यते अकैककुसुमकोडाद्, रसमापीय भक्षिकाः ।	॥३७॥
यद्वमन्ति मधुच्छिष्टं, तदशनन्ति न धार्मिकाः अप्यौषधकृते जग्धं, मधु श्वत्सनिबन्धनम् ।	॥३८॥
भक्षितः प्राणनाशाय, कालकूटकणोऽपि हि मधुनोऽपि हि माधुर्यं, भगधैरहलोच्यते ।	॥३९॥
आसाद्यन्ते यदास्वादा-, स्थिरं नरकवेदनाः भक्षिकामुपनिष्ठयूतं, जन्तुघातोद्भवं मधु ।	॥४०॥
अहो पवित्रं मन्वाना, देवस्नाने प्रयुञ्जते उद्दुम्बरवटप्लक्ष-काकोद्दुम्बरशाभिनाम् ।	॥४१॥
पिप्पलस्य य नाशनीयात्, इलं कृमिकुलाकुलम् अप्राप्नुवन्नन्यभक्ष्य-मपि क्षामो बुभुक्षया ।	॥४२॥
न भक्षयति पुण्यात्मा, पञ्चोद्दुम्बरजं इलम् आर्द्रः कन्दः समग्रोऽपि, सर्वः किशलयोऽपि य ।	॥४३॥
स्नुही लवणवृक्षत्वङ्, कुमारी गिरिकर्षिका शतावरी विरुढानि, गडूयी कोमलाम्बिका ।	॥४४॥
पत्यङ्कोऽमृतवल्ली य, वल्लः शूकरसंज्ञितः अनन्तकायाः सूत्रोक्ता, अपरेऽपि कृपापरैः ।	॥४५॥
मिथ्यादृशामविज्ञाता, वर्जनीयाः प्रयत्नतः स्वयं परेषा वा ज्ञातं, इलमद्याद्विशारदः ।	॥४६॥
निषिद्धे विषइले वा, मा लूदस्य प्रवर्तनम् अन्नं प्रेतपिशायाद्यैः, सञ्चरद्दृग्निर्नरङ्कुशैः ।	॥४७॥
उच्छिष्टं क्रियते यत्र, तत्र नाद्यादिनात्यये घोरान्धकाररुद्धाक्षैः, पतन्तो यत्र जन्तवः ।	॥४८॥
नैव भोज्ये निरीक्ष्यन्ते, तत्र लुञ्जत को निशि? भेदां पिपीलिका हन्ति, यूका कुर्याज्जलोदरम् ।	॥४९॥
कुरुते भक्षिका वान्ति, कुष्ठरोगं य कोलिकः कष्टको दारुभाण्डं य, वितनोति गलव्यथाम् ।	॥५०॥

व्यञ्जनान्तर्निपतित-स्तालु विध्यति वृश्चिकः	॥५१॥
विलग्नश्च गले वालः, स्वरभङ्गाय जायते ।	
छत्याद्यो दृष्टदोषाः, सर्वेषां निशि भोजने	॥५२॥
नाप्रेक्ष्य सूक्ष्मजन्तूनि, निश्येत् प्रासुकान्यपि ।	
अप्युद्यत्केवलज्ञानैः, नादृतं यन्निशाशनम्	॥५३॥
धर्मविज्ञैव भुञ्जत, कदायन दिनात्यये ।	
बाह्या अपि निशाभोज्यं, यद्यभोज्यं प्रयक्षते	॥५४॥
‘त्रयीतेजोमयो भानुः, रिति वेदविदो विदुः ।	
तत्करैः पूतमभिलं, शुभं कर्म समाचरेत्	॥५५॥
‘नैवाहुतिर्न य स्नानं, न श्राद्धं देवतार्थनम् ।	
दानं वा विहितं रात्रौ, भोजनं तु विशेषतः’	॥५६॥
‘दिवसस्याष्टमे भागे, मन्दीभूते दिवाकरे ।	
नक्तं तद्धि विजानीयान्, न नक्तं निशिभोजनम्’	॥५७॥
‘देवैस्तु भुक्तं पूर्वाह्णे, मध्याह्ने ऋषिभिस्तथा ।	
अपराह्णे य पितृभिः, सायाह्ने दैत्यदानवैः	॥५८॥
‘सन्ध्यायां यक्षरक्षोभिः, सदा भुक्तं कुलोद्धतः ।	
सर्ववेलां व्यतिक्रम्य, रात्रौ भुक्तमभोजनम्	॥५९॥
‘हन्नाभिपद्मसङ्कोच- श्यङ्गरोयिरपायतः ।	
अतो नक्तं न भोक्तव्यं, सूक्ष्मज्वाहनादपि	॥६०॥
संसृज्ज्जवसङ्घातं, भुञ्जाना निशि भोजनम् ।	
राक्षसेभ्यो विशिष्यन्ते, भूदात्मानः कथंनु ते	॥६१॥
वासरे य रजन्यां य, यः आदत्तेव तिष्ठति ।	
शृङ्गपुच्छपरिभ्रष्टः, स्पष्टं स पशुरेव हि	॥६२॥
अह्नो भुजेऽवसाने य, यो द्वे द्वे घटिके त्यजन् ।	
निशाभोजनदोषज्ञोः, उश्नात्यसौ पुष्टयत्माजन्म्	॥६३॥
अकृत्वा नियमं दोषाः, भोजनादिनभोज्यपि ।	
इलं भजेन्न निर्व्याजं, न वृद्धिर्भाषितं विना	॥६४॥
ये वासरं परित्यज्य, रजन्यामेव भुञ्जते ।	
ते परित्यज्य भाषिक्यं, कायमाददते जडाः	॥६५॥
वासरे सति ये श्रेयः, स्काम्यया निशि भुञ्जते ।	
ते वपन्त्यूषरे क्षेत्रे, शालीन् सत्यपि पल्वले	॥६६॥
उलूककाकर्जोरः, गृध्रशम्बरशूकराः ।	
अह्निवृश्चिकगोधाश्व्य, जायन्ते रात्रिभोजनात्	॥६७॥
श्रूयते ह्यन्यशपथा, -ननादृत्यैव लक्ष्मणः ।	
निशाभोजनशपथं, कारितो वनमालया	॥६८॥
करोति विरतिं धन्यो, यः सदा निशिभोजनात् ।	
सोऽर्द्धं पुरुषायुष्कस्य, स्यादवश्यमुपोषितः	॥६९॥
रजनीभोजनत्यागे, ये गुणाः परितोऽपि तान् ।	
न सर्वज्ञादृते कश्चि- दपरो वक्तुमीश्वरः	॥७०॥
आमगोरससंपृक्त-द्विदलादिषु जन्तवः ।	
दृष्टाः केवलिभिः सूक्ष्माः, स्तस्मात्तानि विवर्ज्येत्	॥७१॥
जन्तुमिश्रं इलं पुष्पं, पत्रं यान्यदपि त्यजेत् ।	
सन्धानमपि संसक्तं, जिन्धर्मपरायणः	॥७२॥
आर्त्तं रौद्रमपध्यानं, पापकर्मापदेशिता ।	
छिसोपकारिदानं य, प्रमादाचरणं तथा	॥७३॥
शरीराद्यर्थदण्डस्य, प्रतिपक्षतया स्थितः ।	

योऽनर्थदण्डस्तत्याग-स्तृतीयं तु गुणप्रतम् वैरिघातो नरेन्द्रत्वं, पुरघाताग्निदीपने ।	॥७४॥
भेयरत्वाद्यपध्यान्, मुडूर्तात्परतस्त्यजेत् वृषभान् दमय क्षेत्रं, कृष षण्डय वाञ्छिनः ।	॥७५॥
दाक्षिण्याविषये पापो-पदेशोऽयं न कल्पते यन्त्रलाङ्गलशस्त्राग्नि-, मुशलोद्भूलादिकम् ।	॥७६॥
दाक्षिण्याविषये हिंस्रं, नार्पयेत् करुणापरः कुतूहलाद्गीतनृत्त-, नाटकादि - निरीक्षणम् ।	॥७७॥
कामशास्त्रप्रसक्तिश्च, द्यूतमद्यादिसेवनम् जलक्रीडाऽऽन्दोलनादि-विनोदो जन्तुयोधनम् ।	॥७८॥
रिपोः सुतादिना वैरं, भक्तस्त्रीदेशराट्कथाः रोगमार्गश्रमौ मुक्त्वा, स्वापश्च सकलां निशाम् ।	॥७९॥
अेवमादि परिहरेत्, प्रमादायरणं सुधीः विलासडासनिष्ठयूत-, निद्राकलहदृष्टथाः ।	॥८०॥
जिनेन्द्रत्ववन्स्यान्त-, राहारं य यतुर्विधम् त्यक्तार्तरोद्रध्यानस्य, त्यक्तसावद्यकर्मणः ।	॥८१॥
मुहूर्तं समता या तां, विदुः सामायिकव्रतम् सामायिकव्रतस्थस्य, गृहिणोऽपि स्थिरात्मनः ।	॥८२॥
यन्द्रावतंसकस्येव, क्षीयते कर्म सञ्चितम् द्विप्रते परिमाणं य-, तस्य संक्षेपणं पुनः ।	॥८३॥
दिने रात्रौ य देशाव-, काशिकव्रतमुच्यते यतुष्पर्यां यतुर्थादि-, कुव्यापारनिषेधनम् ।	॥८४॥
ब्रह्मयर्थक्रिया स्नाना-, दित्यागः पौषधव्रतम् गृहिणोऽपि हि धन्यास्ते, पुण्यं ये पौषधव्रतम् ।	॥८५॥
दृष्यालं पालयन्त्येव, यथा स युलनीपिता दानं यतुर्विधाहार-पात्राच्छादनसन्नानाम् ।	॥८६॥
अतिथिभ्योऽतिथिसंवि-, भागव्रतमुदीरितम् पश्य सङ्गमको नाम, सम्पदं वत्सपालकः ।	॥८७॥
यमत्कारकरीं प्राप, मुनिदानप्रभावातः व्रतानि सातियाराणि, सुकृताय भवन्ति न ।	॥८८॥
अतियारास्ततो देयाः, पञ्च पञ्च व्रते व्रते कोधाद् बन्धश्चविच्छेदो-, उधिकभाराधरोपणाम् ।	॥८९॥
प्रहारोऽन्नादिरोधश्चा-, हिंसायां परिकीर्तिताः मिथ्योपदेशः सडसा-, उभ्याभ्यान् गुह्यभाषणम् ।	॥९०॥
विश्वस्तमन्त्रभेदश्च, कूटलेभश्च सूनृते स्तेनानुज्ञा तदानीता-, दानं द्विद्राज्यलङ्घनम् ।	॥९१॥
प्रतिपत्क्रिया माना-, न्यत्वं यास्तेयसंश्रिताः धत्तरात्तागमोऽनात्ता-, गतिरन्यविवाहनम् ।	॥९२॥
मदनात्याग्रहोऽनङ्ग-, क्रीडा य ब्रह्मणि स्मृताः धनधान्यस्य कुप्यस्य, गवादेः क्षेत्रवास्तुनः ।	॥९३॥
हिरण्यलेभ्यश्च संप्या-, उतिकमोऽत्र परिग्रहे बन्धनाद् भावतो गर्भाद्, योजनादानतस्तथा ।	॥९४॥
प्रतिपन्नव्रतस्यैष, पञ्चधाऽपि न युज्यते स्मृत्यन्तर्धानमूर्धाध-, स्तिर्यग्भागव्यतिक्रमः ।	॥९५॥
क्षेत्रवृद्धिश्च पञ्चेति, स्मृता द्विग्विरतिव्रते सचित्तस्तेनसंभद्रः, संमिश्रोऽन्निषवस्तथा ।	॥९६॥

दृष्यक्वाहार षत्येते, भोगोपभोगमानगाः	॥८७॥
अभी भोजनतस्त्याज्याः, कर्मतः परकर्म तु ।	
तस्मिन् पञ्चदश मलान्, कर्मादानानि संत्यजेत्	॥८८॥
अङ्गारवनशकट-, भाटक्स्फोटञ्जविका ।	
दन्तलाक्षारसकेश-, विषवाणिज्यकानि य	॥८९॥
यन्त्रपीडा निर्वाञ्छन-, मसतीपोषणं तथा ।	
द्वद्वानं सरःशोष, षति पञ्चदश त्यजेत्	॥९०॥
अङ्गारब्राष्ट्रकरणं, कुम्भायःस्वर्षकारिता ।	
ठठारत्वेष्टकापाका, -विति ह्यङ्गारञ्जविका	॥९०१॥
छिन्नाच्छिन्नवनपत्र-, प्रसूनङ्गलविक्रयः ।	
कणानां दलनात् पेषाद्, वृत्तिश्च वनञ्जविका	॥९०२॥
शकटानां तदङ्गानां, घटनं भेटनं तथा ।	
विक्रयश्चेति शकट, -ञ्जविका परिकीर्तिता	॥९०३॥
शकटोक्षलुलायोष्ट्र, -भराश्वतरवाजिनाम् ।	
भारस्य वलनाद् वृत्ति, -र्भवेद् भाटकञ्जविका	॥९०४॥
सरः कूपादिभनन, -शिलाकुट्टनकर्मभिः ।	
पृथिव्यारम्भसम्भूतै, -र्णवनं स्फोटञ्जविका	॥९०५॥
दन्तकेशनभास्थित्व, -ग्रोम्भो ग्रहणमाकरे ।	
त्रसाङ्गस्य वणिज्यार्थ, दन्तवाणिज्यमुच्यते	॥९०६॥
लाक्षाभनःशिलानीली, -घातकीटङ्कणादिनः ।	
विक्रयः पापसदनं, लाक्षावाणिज्यमुच्यते	॥९०७॥
नवनीतवसाक्षौद्र, -मद्यप्रभृतिविक्रयः ।	
द्विपाय्यतुष्पाद्विक्रयो, वाणिज्यं रसकेशयोः	॥९०८॥
विषास्त्रहलयन्त्रायो, -हरितालादिवस्तुनः ।	
विक्रयो ज्वितम्नस्य, विषवाणिज्यमुच्यते	॥९०९॥
तिलेक्षुसर्षपैरुड, -जलयन्त्रादिपीडनम् ।	
दलतैलस्य य कृति, -र्यन्त्रपीडा प्रकीर्तिता	॥९१०॥
नासावेधोडङ्कनं मुष्क, -स्थेदनं पृष्ठगालनम् ।	
कर्षाकम्बलविच्छेदो, निर्वाञ्छनमुदीरितम्	॥९११॥
सारिकाशुकमार्जार, -श्वकुट्टकलापिनाम् ।	
पोषो दास्याश्च वित्तार्थ, -मसतीपोषणं विदुः	॥९१२॥
व्यसनात् पुण्यबुद्ध्या वा, द्वद्वानं भवेद् द्विधा ।	
सरःशोषः सरःसिन्धु, -उदादरम्भुसंखलवः	॥९१३॥
संयुक्ताधिकरणत्व, -मुपभोगातिरिक्तता ।	
भौभर्यमथ कौत्कुच्यं, कन्दर्पोदनर्थदण्डगाः	॥९१४॥
कायवाङ्मनसां दृष्ट, -प्रणिधानमनादरः ।	
स्मृत्यनुपस्थापनं य, स्मृताः सामायिकप्रते	॥९१५॥
प्रेष्यप्रयोगानयने, पुद्गलक्षेपणं तथा ।	
शब्दरूपानुपातौ य, प्रते देशावकाशिके	॥९१६॥
उत्सर्गादानसंस्तारा-ननवेक्ष्याप्रमृज्य य ।	
अनादरः स्मृत्यनुप-स्थापनं येति पौषधे	॥९१७॥
सयित्ते क्षेपणं तेन, पिधानं काललङ्घनम् ।	
मत्सरोऽन्यापदेशश्च, तुर्यशिक्षाप्रते स्मृताः	॥९१८॥
अेवं प्रतस्थितो भक्त्या, सप्तक्षेत्र्यां धनं वपन् ।	
दयया यातिदीनेषु, मडाश्रावक उच्यते	॥९१९॥
यः सद् बाह्यमनित्यं य, क्षेत्रेषु न धनं वपेत् ।	

कथं वराकश्यारित्रं, दृश्यं स समाचरेत्	॥१२०॥
ब्राह्मे मुहूर्तं उतिष्ठेत्, परमेष्ठिस्तुतिं पठन् ।	
किंघर्मा किंकुलश्यास्मि, किंप्रतोऽस्मीति य स्मरन्	॥१२१॥
शुचिः पुष्पाभिषस्तोत्रैः, -देवमभ्यर्च्य वेश्मनि ।	
प्रत्याप्यानं यथाशक्ति, कृत्वा देवगृहं व्रजेत्	॥१२२॥
प्रविश्य विधिना तत्र, त्रिः प्रदक्षिणयेज्जिनम् ।	
पुष्पाद्विभिस्तमभ्यर्च्य, स्तवनैरुत्तमैः स्तुयात्	॥१२३॥
ततो गुह्येषामभ्यर्षो, प्रतिपत्तिपुरःसरम् ।	
विदधीत विशुद्धात्मा, प्रत्याप्यानप्रकाशनम्	॥१२४॥
अभ्युत्थानं तद्दालोके, -उत्थियानं य तद्दागमे ।	
शिरस्यञ्जलिसंश्लेषः, स्वयमासनदौकनम्	॥१२५॥
आसनाभिग्रहो लकत्या, वन्दना पर्युपासनम् ।	
तद्यानेऽनुगमश्चेति, प्रतिपत्तिरियं गुरोः	॥१२६॥
ततः प्रतिनिवृत्तः सन्, स्थानं गत्वा यथोचितम् ।	
सुधीर्घर्माविरोधेन, विदधीतार्थयिन्तनम्	॥१२७॥
ततो माध्याह्निकीं पूजां, कुर्यात् कृत्वा य भोजनम् ।	
तद्विद्विभिः सह शास्त्रार्थं, -रहस्यानि विचारयेत्	॥१२८॥
ततश्च सन्ध्यासमये, कृत्वा देवार्चनं पुनः ।	
कृतावश्यककर्मा य, कुर्यात् स्वाध्यायमुत्तमम्	॥१२९॥
न्याये काले ततो देव, -गुरुस्मृतिपवित्रितः ।	
निद्रामल्पामुपासीत, प्रायेणाब्रह्मवर्जकः	॥१३०॥
निद्राच्छेदे योषिदङ्ग, -सतत्त्वं परिचिन्तयेत् ।	
स्थूलभद्रादिसाधूनां, तन्निवृत्तिं परामृशन्	॥१३१॥
यङ्ग्यङ्गन्मलश्लेष, -मञ्जुस्थिपरिपूरिताः ।	
स्नायुस्यूता बहीरम्याः, स्त्रियश्चर्मप्रसेविकाः	॥१३२॥
अद्विरन्तर्विपर्यासः, स्त्रीशरीरस्य येद् भवेत् ।	
तस्यैव कामुकः कुर्याद्, गृध्रगोमायुगोपनम्	॥१३३॥
स्त्रीशस्त्रेषापि येत् कामो, जगदेतज्जिगीषति ।	
तुच्छपिच्छमयं शस्त्रं, किं नादत्ते स मूढधीः?	॥१३४॥
सङ्कल्पयोनिनानेन, उहा! विश्वं विडम्बितम् ।	
तद्दुत्पन्नामि सङ्कल्पं, मूलमस्येति चिन्तयेत्	॥१३५॥
यो यः स्याद् बाधको दोष-स्तस्य तस्य प्रतिक्रियाम् ।	
चिन्तयेद् दोषमुक्तेषु, प्रमोहं यतिषु व्रजन्	॥१३६॥
दुःस्थां भवस्थितिं स्थेन्ना, सर्वज्वेषु चिन्तयन् ।	
निसर्गसुषसर्गं ते, -ध्वपवर्गं विमार्गयेत्	॥१३७॥
संसर्गोऽप्युसर्गाणां, दृढव्रतपरायणाः ।	
धन्यास्ते कामदेवाद्याः, श्लाघ्यास्तीर्थकृतामपि	॥१३८॥
जिनो देवः कृपा धर्मो, गुरवो यत्र साधवः ।	
श्रावकत्वाय कस्तस्मै, न श्लाघेताविमूढधीः?	॥१३९॥
जिनधर्मविनिर्मुक्तो, मा भूवं यकवर्त्यपि ।	
स्यां येऽपि दरिद्रोऽपि, जिनधर्माधिवासितः	॥१४०॥
त्यक्तसङ्गो ज्ञानवासा, मलकिलन्नकलेवरः ।	
भजन् माधुकरिं वृत्तिं, मुनियर्या कदा श्रये?	॥१४१॥
त्यजन् दुःशीलसंसर्गं, गुरुपादरजः स्पृशन् ।	
कदाहं योगमभ्यस्यन्, प्रभवयं भवच्छिदे?	॥१४२॥
महानिशायां प्रकृते, कायोत्सर्गं पुराद् बहिः ।	

स्तम्भवत् स्कन्धकषણं, वृषाः कुर्युः कदा मयि?	॥१४३॥
वने पद्मासनासीनं, कोऽस्थितमृगार्त्तकम् ।	
कदाऽऽघ्रास्यन्ति वक्त्रे मां, जरन्तो मृगयूथपाः?	॥१४४॥
शत्रौ मित्रे तृष्टो स्त्रेष्टो, स्वर्षोऽश्मनि मणौ मृष्टि ।	
मोक्षे ભવે ભવિષ્યામિ, निर्विशेषमतिः कदा?	॥१४५॥
अधिरोढुं गुणश्रेष्ठिं, निःश्रेष्ठीं मुक्तिवेश्मनः ।	
परानन्दलताकन्दान् कुर्यादिति मनोरथान्	॥१४६॥
ઇત્યાહોરાત્રિકીં ચર્યા, -મપ્રમત્તઃ સમાચરન્ ।	
यथावद्भुक्तवृत्तस्थो, गृहस्थोऽपि विशुध्यति	॥१४७॥
સોઽથાવશ્યકયોગાનાં, ભડ્ગે મૃત્યોરથાગમે ।	
કૃત્વા સંલેખનામાદૌ, પ્રતિપદ ચ સંયમમ્	॥૧૪૮॥
જન્મદીક્ષાજ્ઞાનમોક્ષ-સ્થાનેષુ શ્રીમદ્દર્શતામ્ ।	
તદભાવે ગૃહેઽરણ્યે, સ્થણ્ડલે જન્તુવર્જિતે	॥૧૪૯॥
ત્યક્ત્વા ચતુર્વિધાહારં, નમસ્કારપરાયણાઃ ।	
આરાધનાં વિધાયોચ્ચૈ, -શ્યતુઃશરણમાશ્રિતઃ	॥૧૫૦॥
ઇહલોકે પરલોકે, જીવિતે મરણે તથા ।	
ત્યક્ત્વાશંસાં નિદાનં ચ, સમાધિસુધયોક્ષિતઃ	॥૧૫૧॥
પરીષદોપસર્ગભ્યો, નિર્ભીકો જિનભક્તિભાક્ ।	
પ્રતિપદ્યેત મરણ-માનન્દઃ શ્રાવકો યથા	॥૧૫૨॥
પ્રાપ્તઃ સ કલ્પેષ્વિન્દ્રત્વ, -મન્યદ્વા સ્થાનમુત્તમમ્ ।	
મોદતેઽનુત્તરપ્રાજ્ય, -પુણ્યસંભારભાક્ તતઃ	॥૧૫૩॥
ચ્યુત્વોત્પદ મનુષ્યેષુ, ભુક્ત્વા ભોગાન્ સુદુર્લભાન્ ।	
વિરક્તો મુક્તિમાપ્નોતિ, શુદ્ધાત્માન્તર્ભવાષ્ટકમ્	॥૧૫૪॥
ઇતિ સંક્ષેપતઃ સમ્યગ્, રત્નત્રયમુદીરિતમ્ ।	
સર્વોઽપિ યદનાસાદ્ય, નાસાદ્યતિ નિર્વૃતિમ્	॥૧૫૫॥

ચતુર્થઃ પ્રકાશઃ

આત્મૈવ દર્શનજ્ઞાન,- ચારિત્રાણ્યથવા યતેઃ ।	
યત્તદાત્મક એવૈષ, શરીરમધિતિષ્ઠતિ	॥૧॥
આત્માનમાત્માના વેત્તિ, મોહત્યાગાદ્ય આત્મનિ ।	
તદેવ તસ્ય ચારિત્રં, તજ્ઞાનં તસ્ય દર્શનમ્	॥૨॥
આત્માજ્ઞાનભવં દુઃખ, -માત્મજ્ઞાનેન હન્યતે ।	
તપસાઽપ્યાત્મવિજ્ઞાન, -હીનૈશ્છંતું ન શક્યતે	॥૩॥
અયમાત્મૈવ ચિદ્રૂપઃ શરીરી કર્મયોગતઃ ।	
ધ્યાનાગ્નિદગ્ધકર્મા તુ, સિદ્ધાત્મા સ્યાન્નિરગ્જનઃ	॥૪॥
અયમાત્મૈવ સંસારઃ, કષાયેન્દ્રિયનિર્જિતઃ ।	
તમેવ તદ્વિજેતારં, મોક્ષમાહુર્મનીષિણઃ	॥૫॥
સ્યુઃ કષાયાઃ ક્રોધમાન, -માયાલોભાઃ શરીરિણામ્ ।	
ચતુર્વિધાસ્તે પ્રત્યેકં, ભેદૈઃ સંજવલનાદિભિઃ	॥૬॥
પક્ષં સંજવલનઃ પ્રત્યા-પ્યાનો માસચતુષ્ટયમ્ ।	
અપ્રત્યાપ્યાનકો વર્ષ, જન્માનન્તાનુબન્ધકઃ	॥૭॥
વીતરાગયતિશ્રાદ્ધ, -સમ્યગ્દષ્ટિત્વઘાતકાઃ ।	
તે દેવત્વમનુષ્યત્વ, -તિર્યક્ત્વનરકપ્રદાઃ	॥૮॥
તત્રોપતાપકઃ ક્રોધઃ, ક્રોધો વૈરસ્ય કારણમ્ ।	
દુર્ગતેર્વર્તની ક્રોધઃ, ક્રોધઃ શમસુખાર્ગલા	॥૯॥
ઉત્પદ્યમાનઃ પ્રથમં, દહત્યેવ સ્વમાશ્રયમ્ ।	
ક્રોધઃ કૃશાનુવત્પશ્યા-દન્યં દહતિ વા ન વા	॥૧૦॥

ક્રોધવલ્નેસ્તદલ્નાય, શમનાય શુભાત્મભિઃ ।	
શ્રયણીયા ક્ષમૈકૈવ, સંયમારામસારણિઃ	॥૧૧॥
વિનયશ્રુતશીલાનાં, ત્રિવર્ગસ્ય ચ ઘાતકઃ ।	
વિવેકલોચનં લુમ્પન્, માનોઽન્ધકુકરણો નૃણામ્	॥૧૨॥
જાતિલાભકુલૈશ્ચર્ય-બલરૂપતપઃશ્રુતૈઃ ।	
કુર્વન્ મદં પુનસ્તાનિ, હીનાનિ લભતે જનઃ	॥૧૩॥
ઉત્સર્પયન્ દોષશાખા, ગુણમૂલાન્યથો નયન્ ।	
ઉન્મૂલનીયો માનદ્રુ-સ્તન્માર્દવસરિત્પલવૈઃ	॥૧૪॥
અસૂનૃતસ્ય જનની, પરશુઃ શીલશાખિનઃ ।	
જન્મભૂમિરવિદ્યાનાં, માયા દુર્ગતિકારણમ્	॥૧૫॥
કૌટિલ્યપટવઃ પાપા, માયયા બકવૃત્તયઃ ।	
ભુવનં વગ્ચયમાના, વગ્ચયન્તે સ્વમેવ હિ	॥૧૬॥
તદાર્જવમહૌષધ્યા, જગદાનન્દહેતુના ।	
જ્યેજ્જગદ્દ્રોહકરી, માયાં વિષધરીમિવ	॥૧૭॥
આકરઃ સર્વદોષાણાં, ગુણગ્રસનરાક્ષસઃ ।	
કન્દો વ્યસનવલ્લીનાં, લોભઃ સર્વાર્થબાધકઃ	॥૧૮॥
ધનહીનઃ શતમેકં, સહસ્રં શતવાનપિ ।	
સહસ્રાધિપતિર્લક્ષં, કોટિં લક્ષેશ્વરોઽપિ ચ	॥૧૯॥
કોટીશ્વરો નરેન્દ્રત્વં, નરેન્દ્રશ્યકવર્તિતામ્ ।	
ચક્રવર્તી ચ દેવત્વં, દેવોઽપીન્દ્રત્વમિચ્છતિ	॥૨૦॥
ઇન્દ્રત્વેઽપિ હિ સંપ્રાપ્તે, યદિચ્છા ન નિવર્તતે ।	
મૂલે લઘીયાંસ્તલ્લોભઃ, શરાવ ઇવ વર્ધતે	॥૨૧॥
લોભસાગરમુદ્દેલ-મતિવેલં મહામતિઃ ।	
સંતોષસેતુબન્ધન, પ્રસરન્તં નિવારયેત્	॥૨૨॥
ક્ષાન્ત્યા ક્રોધો મૃદુત્વેન, માનો માયાર્જવેન ચ ।	
લોભશ્યાનીહયા જેયાઃ, કષાયા ઇતિ સંગ્રહઃ	॥૨૩॥
વિનેન્દ્રિયજયં નૈવ, કષાયાઞ્જેતુમીશ્વરઃ ।	
હન્યતે હૈમનં જાડ્યં, ન વિના જ્વલિતાનલમ્	॥૨૪॥
અદાન્તૈરિન્દ્રિયહયૈ-, શ્યલૈરપથગામિભિઃ ।	
આકૃષ્ય નરકારણ્યે, જન્તુઃ સપદિ નીયતે	॥૨૫॥
ઇન્દ્રિયૈર્વિજિતો જન્તુઃ, કષાયૈરભિભૂયતે ।	
વીરૈઃ કૃષ્ટેષ્ટકઃ પૂર્વ, વપ્રઃ કૈઃ કેર્ન ખણ્ડયતે?	॥૨૬॥
કુલઘાતાય પાતાય, બન્ધાય ચ વધાય ચ ।	
અનિર્જિતાનિ જાયન્તે, કરણાનિ શરીરિણામ્	॥૨૭॥
વશાસ્પર્શ-સુખાસ્વાદ, -પ્રસારિતકરઃ કરી ।	
આલાનબન્ધનકલેશ-, માસાદયતિ તત્ક્ષણાત્	॥૨૮॥
પયસ્યગાદ્યે વિચરન્, ગિલન્ ગલગતામિષમ્ ।	
મૈનિકસ્ય કરે દીનો, મીનઃ પતતિ નિશ્ચિતમ્	॥૨૯॥
નિપતન્ મત્તમાતકુગ-, કપોલે ગન્ધલોલુપઃ ।	
કર્ણતાલતલાઘાતાદ્, મૃત્યુમાખ્નોતિ ષટ્પદઃ	॥૩૦॥
કનકચ્છેદસંકાશ-, શિખાલોકવિમોહિતઃ ।	
રભસેન પતન્ દીપે, શલભો લભતે મૃત્તિમ્	॥૩૧॥
હરિણો હારિણીં ગીતિ-, માકર્ણાયિતુમુદ્ધુરઃ ।	
આકર્ણાકૃષ્ટયાપસ્ય, યાતિ વ્યાધસ્ય વેધ્યતામ્	॥૩૨॥
એવં વિષય એકૈકઃ, પગ્ચત્વાય નિષેવિતઃ ।	
કથં હિ યુગપત્ પગ્ચ, પગ્ચત્વાય ભવન્તિ ન?	॥૩૩॥

तद्विन्द्रियजयं कुर्याद्, मनःशुद्धया मलामतिः ।	
यां विना यमनियमैः, कायकलेशो वृथा नृणाम्	॥३४॥
मनःक्षपायरो ब्राम्य, -त्रपशङ्कं निरङ्कुशः ।	
प्रपातयति संसारा-, उवर्त्तगर्ते जगन्त्रयीम्	॥३५॥
तप्यमानांस्तपो मुक्तौ, गन्तुकामान् शरीरिणः ।	
वात्येव तरलं येतः, क्षिपत्यन्यत्र कुत्रचित्	॥३६॥
अनिरुद्धमनस्कः सन्, योगश्रद्धां दधति यः ।	
पद्भ्यां जिगमिषुर्ग्रामं, स पङ्गुरिव उस्यते	॥३७॥
मनोरोधे निरुध्यन्ते, कर्माण्यपि समन्ततः ।	
अनिरुद्धमनस्कस्य, प्रसरन्ति हि तान्यपि	॥३८॥
मनःकपिरयं विश्व-परिभ्रमणलम्पटः ।	
नियन्त्रणीयो यत्नेन, मुक्तिमिच्छुत्मिरात्मनः	॥३९॥
दीपिका जलनिर्वाणा, निर्वाणपथदर्शिनी ।	
ओकैव मनसः शुद्धिः, समाभ्याता मनीषिभिः	॥४०॥
सत्यां हि मनसः शुद्धौ, सन्त्यसन्तोऽपि सद्गुणाः ।	
सन्तोऽप्यसत्यां नो सन्ति, सैव कार्या बुधैस्ततः	॥४१॥
मनःशुद्धिर्भित्त्राणा, ये तपस्यन्ति मुक्तये ।	
त्यक्त्वा नावं लुजाभ्यां ते, तितीर्षन्ति मलावर्षवम्	॥४२॥
तपस्विनो मनःशुद्धि-विनाभूतस्य सर्वथा ।	
ध्यानं जलु मुधा यक्षु-र्विकलस्येव दर्पणः	॥४३॥
तदवश्यं मनःशुद्धिः, कर्तव्या सिद्धिमिच्छता ।	
तपःश्रुतयमप्रायैः, किमन्यैः, कायदण्डनैः	॥४४॥
मनशुद्धयै य कर्तव्यो, रागद्वेषविनिर्जयः ।	
कालुष्यं येन हित्वात्मा, स्वस्वज्ञपेऽवतिष्ठते	॥४५॥
आत्मायत्तमपि स्वान्तं, कुर्वतामपि योगिनाम् ।	
रागादिभिः समाकम्ब्य, परायत्तं विधीयते	॥४६॥
रक्ष्यमाणमपि स्वान्तं, समादाय मनाङ् मिषम् ।	
पिशाचा एव रागाद्या, -श्छलयन्ति मुहुर्मुहुः	॥४७॥
रागादितिभिरध्वस्त, -ज्ञानेन मनसा ज्ञनः ।	
अन्धेनान्ध एवाकृष्टः, पात्यते नरकावटे	॥४८॥
अस्ततन्द्रैरतः पुंभि, -निर्वाणपदकाङ्क्षिभिः ।	
विधातव्यः समत्वेन, रागद्वेषद्विषज्जयः	॥४९॥
अमन्दानन्दज्ञनने, साम्यवारिणि मज्जताम् ।	
जायते सडसा पुंसां, रागद्वेषमलक्षयः	॥५०॥
प्रणिहन्ति क्षणार्धेन, साम्यमालम्ब्य कर्म तत् ।	
यत्र हन्यान्नरस्तीत्र-, तपसा जन्मकोटिभिः	॥५१॥
कर्म ज्वं य संश्लिष्टं, परिज्ञातात्मनिश्चयः ।	
विभिन्नीकुरुते साधुः, सामायिकशलाक्या	॥५२॥
रागादिध्वान्तविध्वंसे, कृते सामायिकांशुना ।	
स्वस्मिन् स्वज्ञपं पश्यन्ति, योगिनः परमात्मनः	॥५३॥
स्निह्यन्ति जन्तवो नित्यं, वैरिणोऽपि परस्परम् ।	
अपि स्वार्थकृते साम्य-त्माजः साधोः प्रभावतः	॥५४॥
साम्यं स्यान्निर्ममत्वेन, तत्कृते भावनाः श्रयेत् ।	
अनित्यतामशरणां, भवमेकत्वमन्यताम्	॥५५॥
अशौचमाश्रवविधिं, संवरं कर्मनिर्जरात् ।	
धर्मस्वाभ्याततां लोकं, द्वादशीं बोधिभावनाम्	॥५६॥

यत्प्रातस्तन्न मध्याह्ने, यन्मध्याह्ने न तन्निशि । निरीक्ष्यते त्वेदस्मिन् ली!, पदार्थानामनित्यता	॥५७॥
शरीरं दृष्टिनां सर्व, -पुरुषार्थनिबन्धनम् । प्रयत्नपवनोद्धृत, -घनाघनविनश्चरम्	॥५८॥
कल्लोलयपला लक्ष्मीः, सङ्गमाः स्वप्नसंनिभाः । वात्याव्यतिकरोत्क्षिप्त, -तूलतुल्यं य यौवनम्	॥५९॥
धन्यनित्यं जगद्गुणं, स्थिरचित्तः प्रतिक्षणम् । तृष्णाकृष्णाहिमन्त्राय, निर्भक्त्याय चिन्तयेत्	॥६०॥
धन्द्रोपेन्द्रादयोऽध्येते, यन्मृत्योर्यान्ति गौरवम् । अहो! तदन्तकातङ्के, कः शरण्यः शरीरिणाम्	॥६१॥
पितुर्भ्रातुः स्वसुभ्रातु-स्तनयानां य पश्यताम् । अत्राणो नीयते जन्तुः, कर्मभिर्यमसद्गनि	॥६२॥
शोचन्ते स्वजनानन्तं, नीयमानान् स्वकर्मभिः । नेष्यमाणं तु शोचन्ति, नात्मानं मूढबुद्धयः	॥६३॥
संसारे दुःखदावाग्नि, -ज्वलज्ज्वालाकरालिते । वने मृगार्भकस्येव, शरणं नास्ति दृष्टिनः	॥६४॥
श्रोत्रियः श्वपचः स्वामी, पत्तिर्भ्रत्सा कृमिश्च सः । संसारनाटके नटवत्, संसारी उन्त! येषते	॥६५॥
न याति कतमां योनिं, कतमां वा न मुञ्चति । संसारी कर्मसम्बन्धा, -दवक्यकुटीमिव	॥६६॥
समस्तलोकाकाशेऽपि, नानाऽपैः स्वकर्मतः । वालाग्रमपि तन्नास्ति, यन्न स्पृष्टं शरीरिभिः	॥६७॥
अेक उत्पद्यते जन्तु-रेक अेव विपद्यते । कर्माण्यनुभवत्येकः, प्रथितानि त्ववान्तरे	॥६८॥
अन्यैस्तेनार्जितं वित्तं, भूयः संभूय भुञ्जते । स त्वेको नरककोडे, क्लिश्यते निजकर्मभिः	॥६९॥
यत्रान्यत्वं शरीरस्य, वैसदृश्याख्यरीरिणः । धनबन्धुसहायानां, तत्रान्यत्वं न दृर्वयम्	॥७०॥
यो दृढधनबन्धुभ्यो, भिन्नमात्मानमीक्षते । क्व शोकशङ्कुना तस्य, उन्तातङ्कः प्रतन्यते	॥७१॥
रसासुङ्मांसमेढोऽस्थि-मज्जशुक्रान्त्रवर्यसाम् । अशुचीनां पदं कायः, शुचित्वं तस्य तत्कुतः?	॥७२॥
नवस्रोतःस्रवद्विस्र-रसनिःस्यन्दपिच्छले । दृढेऽपि शौचसङ्कल्पो, मलन्मोहविजृम्भितम्	॥७३॥
मनोवाक्कायकर्माणि, योगाः कर्म शुभाशुभम् । यदाश्रवन्ति जन्तूनां, माश्रवास्तेन कीर्तिताः	॥७४॥
मैत्र्यादिवसितं येतः, कर्म सूते शुभात्मकम् । कषायविषयाकान्तं, वितनोत्यशुभं पुनः	॥७५॥
शुभाश्रयाय निर्भिथं, श्रुतज्ञानाश्रितं वयः । विपरीतं पुनर्ज्ञेय-मशुभाश्रनहेतवे	॥७६॥
शरीरेण सुगुप्तेन, शरीरी चिनुते शुभम् । सततारम्भिणा जन्तु, -घातकेनाशुभं पुनः	॥७७॥
कषाया विषया योगाः, प्रमादाविरती तथा । मिथ्यात्वमार्तरौद्रे ये, -त्यशुभं प्रति हेतवः	॥७८॥
सर्वेषामाश्रवाणां तु, निरोधः संवरः स्मृतः । स पुनर्भिद्यते द्वेषा, द्रव्यत्वावविभेदतः	॥७९॥

यः कर्मपुद्गलादान, -स्थेदः स द्रव्यसंवरः । भवहेतुक्रियात्यागः, स पुनर्भावसंवरः	॥८०॥
येन येन ह्युपायेन, रुध्यते यो य आश्रवः । तस्य तस्य निरोधाय, स स योज्यो मनीषिभिः	॥८१॥
क्षमया मृदुभावेन, ऋजुत्वेनाऽप्यनीहया । क्रोधं मानं तथा मायां, लोभं रुन्ध्याद्यथाक्रमम्	॥८२॥
असंयमकृतोत्सेकान्, विषयान् विषसंनिभान् । निराकुर्यादभ्रष्टेन, संयमेन भडामतिः	॥८३॥
तिसृत्भिर्गुप्तिभिर्योगान्, प्रमादं याप्रमादतः । सावद्ययोगदानेना-, उविरतिं यापि साधयेत्	॥८४॥
सदृशनेन मिथ्यात्वं, शुभस्थैर्येषा येतसः । विजयेतार्तरौद्रे य, संवरार्थं कृतोद्यमः	॥८५॥
संसारभीजभूतानां, कर्मणां जरणाद्विह । निर्जरा सा स्मृता द्वेषा, सकामा कामवर्जिता	॥८६॥
ज्ञेया सकामा यमिना, -मकामा त्वन्यदेहिनाम् । कर्मणां फलवत्पाको, यदुपायात् स्वतोऽपि हि	॥८७॥
सदोषमपि दीप्तेन, सुवर्णा वस्तिना यथा । तपोऽग्निना तप्यमान, -स्तथा ज्वो विशुध्यति	॥८८॥
अनशनमौनोदर्यं, वृत्तेः संक्षेपणं तथा । रसत्यागस्तनुकलेशो, लीनतेति अहिस्तपः	॥८९॥
प्रायश्चित्तं वैयावृत्यं, स्वाध्यायो विनयोऽपि य । व्युत्सर्गोऽथ शुभं ध्यानं, षोढेत्याभ्यन्तरं तपः	॥९०॥
दीप्यमाने तपोवल्नौ, आह्वे याभ्यन्तरेऽपि य । यमी जरति कर्माणि, दृष्टंराण्यपि तत्क्षणात्	॥९१॥
स्वाप्यातः फलु धर्मोऽयं, भगवद्विभर्जिनोत्तमैः । यं समालम्बमानो हि, न मज्जद् भवसागरे	॥९२॥
संयमः सूनुतं शौचं, ब्रह्माकिञ्चनता तपः । क्षान्तिर्मादवमृजुता, मुक्तिश्च दशधा स तु	॥९३॥
धर्मप्रभावतः कल्प, -दुमाद्या ददतीप्सितम् । गोचरेऽपि न ते यत्स्यु, -रधर्माधिष्ठितात्मनाम्	॥९४॥
अपारे व्यसनाऽम्भौधौ, पतन्तं पाति देहिनम् । सदा सविधवर्त्येक, -अन्धुर्धर्मोऽतिवत्सलः	॥९५॥
आप्लावयति नाम्भोधि, -राश्वसयति याम्भुदः । यन्मही स प्रभावोऽयं, ध्रुवं धर्मस्य केवलः	॥९६॥
न ज्वलत्यनलस्तिर्यग्, यदूर्ध्वं वाति नानिलः । अथिन्यमहिमा तत्र, धर्म अेव निबन्धनम्	॥९७॥
निरालम्बा निराधारा, विश्वाधारो वसुंधरा । यस्यावतिष्ठते तत्र, धर्मादन्यत्र कारणम्	॥९८॥
सूर्यायन्द्रमसावेतौ, विश्वोपकृतिहेतवे । उदयेते जगत्यस्मिन्, नूनं धर्मस्य शासनात्	॥९९॥
अबन्धूनामसौ बन्धु, -रसभीनामसौ सखा । अनाथानामसौ नाथो, धर्मो विश्वैकवत्सलः	॥१००॥
रक्षोयक्षोरगव्यान्न, -व्यालानलगरादयः । नापकर्तुमलं तेषां, यैर्धर्मः शरणां श्रितः	॥१०१॥
धर्मो नरकपाताल, -पातादवति देहिनः । धर्मो निरुपमं यच्छ, -त्यपि सर्वज्ञवैभवम्	॥१०२॥

कटिस्थकरवैशाख, -स्थानकस्थनराकृतिम् ।	
द्रव्यैः पूर्णं स्मरेल्लोकं, स्थित्युत्पत्तिव्ययात्मकैः	॥१०३॥
लोको जगत्त्रयाकीर्णो, लुवः सप्तात्र वेष्टिताः ।	
घनाम्भोधिमहावात, -तनुवातैर्महाभलैः	॥१०४॥
वेत्रासनसमोऽधस्तान्, मध्यतो जल्लरीनिभः ।	
अग्ने मुरजसङ्काशो, लोकः स्यादेवमाकृतिः	॥१०५॥
निष्पादितो न केनाऽपि, न धृतः केनचिद्य सः ।	
स्वयंसिद्धो निराधारो, गगने किन्त्ववस्थितः	॥१०६॥
अकामनिर्जराऽपात्, पुण्याञ्जन्तोः प्रजायते ।	
स्थावरत्वात्त्रसत्वं वा, तिर्यक्तं वा कथञ्चन	॥१०७॥
मानुष्यमार्यदेशस्य, जातिः सर्वाक्षपाटवम् ।	
आयुष्य प्राप्यते तत्र, कथञ्चित्कर्मलाघवात्	॥१०८॥
प्राप्तेषु पुण्यतः श्रद्धा, -कथञ्चवशेष्वपि ।	
तत्त्वनिश्चयऽपुं तद्, बोधिरत्नं सुदुर्लभम्	॥१०९॥
भावनाभिरविश्रान्त, -भिति भावितमानसः ।	
निर्ममः सर्वभावेषु, समत्वमवलम्बते	॥११०॥
विषयेभ्यो विरक्तानां, साम्यवासितयेतसाम् ।	
उपशाम्येत् कषायाग्नि, -र्षोधिदीपः समुन्मिषेत्	॥१११॥
समत्वमवलम्ब्याथ, ध्यानं योगी समाश्रयेत् ।	
विना समत्वमारब्धे, ध्याने स्वात्मा विऽभ्यते	॥११२॥
भोक्षः कर्मक्षयादेव, स यात्मज्ञानतो भवेत् ।	
ध्यानसाध्यं मतं तस्य, तद्दध्यानं हितमात्मनः	॥११३॥
न साम्येन विना ध्यानं, न ध्यानेन विना य तत् ।	
निष्कम्पं जायते तस्माद्, -द्वयमन्योन्यकारणम्	॥११४॥
मुहूर्तान्तर्भनःस्थैर्य, ध्यानं छन्नस्थयोगिनाम् ।	
धर्म्यं शुक्लं य तद् द्वेधा, योगरोधस्त्वयोगिनाम्	॥११५॥
मुहूर्तात् परतश्चिन्ता, यद्वा ध्यानान्तरं भवेत् ।	
बल्वर्थसंकमे तु स्याद्, दीर्घाऽपि ध्यानसंततिः	॥११६॥
मैत्री-प्रमोद-कारुण्य, -माध्यस्थानि नियोज्येत् ।	
धर्म्यध्यानमुपस्कृत्, तद्धि तस्य रसायनम्	॥११७॥
मा कार्षीत् कोऽपि पापानि, मा य लूत् कोऽपि दुःखितः ।	
मुख्यतां जगदप्येषा, भतिमैत्री निगद्यते	॥११८॥
अपास्ताशेषदोषाणां, वस्तुतत्त्वावलोकितानाम् ।	
गुणेषु पक्षपातो यः, स प्रमोदः प्रकीर्तितः	॥११९॥
दीनेष्वात्तेषु भीतेषु, यायमानेषु ज्वितम् ।	
प्रतीकारपरा बुद्धिः, कारुण्यमत्मिधीयते	॥१२०॥
कूरकर्मसु निःशङ्कं, देवतागुरुनिन्देषु ।	
आत्मशंसिषु योपेक्षा, तन्माध्यस्थ्यमुदीरितम्	॥१२१॥
आत्मानं भावयन्नात्मि, -र्भावनाभिमहाभितिः ।	
त्रुटितामपि संघत्ते, विशुद्धध्यानसंततिम्	॥१२२॥
तीर्थं वा स्वस्थताहेतु, यत्तद्वा ध्यानसिद्धये ।	
कृतासनजयो योगी, विविक्तं स्थानमाश्रयेत्	॥१२३॥
पर्यङ्कवीरवञ्जञ्ज, -लद्रदण्डासनानि य ।	
उत्कटिका गोदोहिका, कायोत्सर्गस्तथासनम्	॥१२४॥
स्याञ्जङ्घयोरधोभागे, पादोपरि कृते सति ।	
पर्यङ्को नात्मिगोत्तान, -दक्षिणोत्तरपाण्डिकः	॥१२५॥

वामोऽह्निर्दक्षिणोऽर्ध्वं, वामोऽपरि दक्षिणः । क्रियते यत्र तद्दीरो-, यितं वीरासनं स्मृतम् पृष्ठे वज्राकृतीभूते, द्रोण्यां वीरासने सति ।	॥१२७॥
गृह्णीयात् पादयोर्यत्रा, -ङ्गुष्ठौ वज्रासनं तु तत् सिंहासनाधिः षट्स्या, -सनापनयने सति ।	॥१२७॥
तथैवावस्थितिर्या ता, -मन्ये वीरासनं विदुः जङ्घाया मध्यभागे तु, संश्लेषो यत्र जङ्घया ।	॥१२८॥
पद्मासनमिति प्रोक्तं, तदासनवियक्षणैः संपुटीकृत्य मुष्काग्रे, तलपादौ तथोपरि ।	॥१२८॥
पाण्डिकाकृष्टपिकां कुर्याद्, यत्र भद्रासनं तु तत् श्लिष्टाङ्गुली श्लिष्टगुल्फौ, भ्रूश्लिष्टोऽप्रसारयेत् ।	॥१३०॥
यत्रोपविश्य पादौ तद्, दृष्टासनमुदीरितम् पूतपाण्डि-समायोगे, प्रादुरुत्कटिकासनम् ।	॥१३१॥
पाण्डिभ्यां तु भुवस्त्यागे, तत्स्याद्गोदोहिकासनम् प्रलम्बितभुजद्वन्द्वं, -मूर्ध्वस्थस्यासितस्य वा ।	॥१३२॥
स्थानं कायानपेक्षं यत्, -कायोत्सर्गः स कीर्तितः जायते येन येनेह, विहितेन स्थिरं मनः ।	॥१३३॥
तत्तदेव विधातव्यं, -मासनं ध्यानसाधनम् सुभासनसमासीनः, सुश्लिष्टाधरपल्लवः ।	॥१३४॥
नासाग्रन्यस्तद्वन्द्वो, दन्तैर्दन्तानसंस्पृशन् प्रसन्नवदनः पूर्वा, -भिमुषो वाध्युद्भुजः ।	॥१३५॥
अप्रमत्तः सुसंस्थानो, ध्याता ध्यानोद्यतो भवेत्	॥१३६॥